

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 12. ЈУЛА 2004. ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на главни претрес дана 12. јула 2004. године са почетком у 10,25 часова пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Београд, ул. Устаничка бр. 29, судница број 1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03 окривљеног Милорада Улемека и других, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из чл. 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из чл. 122 Основног кривичног закона и друга, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу судије чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, судија Марко Кљајевић председник већа, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице оштећеног председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адв. Рајко Даниловић и Срђа Поповић, пуномоћник мајке пок. Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић. адв. Радивој Пауновић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Варја Банић, окривљени Милорад Улемек са браниоцима адвокатима Момчилом Булатовићем. Слободаном Миљивојевићем и Марком Миљивојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, браниоци окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Миљисављевића адвокати Драгољуб Ђорђевић и Слободан Миљивојевић. Није приступио адвокат Дејан Лазаревић. Приступио је бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Драган Крстићевић, по заменичком пуномоћју адв. Дејана Лазаревића. Бранилац окривљеног Дејана Миленковића адвокат Биљана Кајганић, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адвоката Владана Вукчевића, бранилац окривљеног Милана Јуришића зв. «Јуре» адвокат Драган Крстићевић, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Марином Вујанић, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем

адв. Крстом Боботом. Констатује се да није приступио други бранилац окр. Саше Пејаковића адв. Горан Петронијевић, а позив је уредно примио, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем адвокатом Жељком Грбовићем, окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Зораном Николићем.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Главни претрес се наставља извођењем процесне радње наставка саслушања првоокривљеног Милорада Улемека.

Нека окр. Милорад Улемек приступи за говорницу пред судско веће ради постављања питања од стране председника већа.

Председник већа: Да ли сте упутили претње окр. Саше Пејаковићу након издавања наредбе да врши обезбеђење породице и пок. Душана Спасојевића?

Окр. Милорад Улемек: Претњу у ком смислу? Мислим, нисам му...

Председник већа: Претње у смислу угрожавања његовог живота или претње телесним повређивањем. У том смислу.

Окр. Милорад Улемек: Не. Никад нисам било ком свом припаднику упућивао претње, такве претње. Не знам како је он то схватио у том тренутку кад сам му ја говорио на који задатак треба да иде. Можда је он из тог неког мог тона, он то схватио као претњу, али то није било упућено, никаква претња, поготово не у смислу да сам му претио, не знам, како сте рекли лишавањем живота или неком физичком претњом.

Председник већа: Реците нам када је то било када сте Ви упутили окр. Сашу Пејаковића да врши обезбеђивање пок. Душана Спасојевића и његове породице? Дакле, временски определите када је то било, да ли је то било у фебруару или марту месецу, и реците нам у односу на дан када

сте последњи пут разговарали са пок. Душаном Спасојевићем, када је то било? И на који начин и на основу чега сте издали такву наредбу?

Окр. Милорад Улемек: Па то је било, значи почетак марта, први, други март, можда трећи, значи једно два дана пошто сам разговарао, односно кад сам имао задњи сусрет са Душаном Спасојевићем. Значи једно два дана после, већ сам рекао позива Душанове супруге мојој супрузи, кад сам ја схватио о чему се ради, значи онда сам позвао Сашу Пејаковића и рекао му да оде тамо и шта треба да ради.

Председник већа: Можете ли да нам детаљније опишете како сте Ви то рекли окр. Сашу Пејаковићу, да врши обезбеђивање Душана Спасојевића, јер сте недоречени у одређеном смислу. Нас интересује тај фактички однос који сте Ви имали. Знамо да тада нисте били командант Јединице за специјалне операције, па нам образложите издавање такве једне наредбе од Вас који формално нисте имали никакву функцију у Јединици за специјалне операције, а радно ангажујете окр. Сашу Пејаковића који је припадник ЈСО?

Окр. Милорад Улемек: Па ништа. С обзиром да је у то време Саша Пејаковић био значи пребачен у моју групу обезбеђења, односно кад је било повучено то обезбеђење од Душана Спасојевића, значи он је био при оној смени која је мене обезбеђивала, ја сам га звао, пошто су они били стационарани горе код мене у кући и рекао сам му да оде код Душана Спасојевића, односно да оде у Шилерову улицу доле, да се јави у Шилерову улицу. Конкретно пренео сам део, значи један део оног разговора који се водио између мене и Душана, значи последњи пут кад смо се видели, и рекао сам му значи да се ради о обезбеђивању првенствено његове ћерке Јоване и да је мене то Душан првенствено молио, значи за ћерку, а уз пут сам му рекао да уколико се Душан значи уколико буде Душан тражио то од њега при пребацивању из једног стана у други стан, да му се ту нађе, значи оно што се каже при руци. Ово задње што сте ме питали, на основу чега сам ја издао то наређење, ја сам рекао и у свом прошлом излагању, значи да видим да је то сад била једна велика грешка због тога што вероватно због тога што сам ја, ајде да кажем, издао такво једно наређење, фактички тај момак се сада налази у једној ситуацији у којој заиста не би требао да се нађе. На основу чега сам ја то издао, право да Вам кажем, истина је правно нисам имао никаквог како да кажем, законског основа да издам такво једно наређење, мада не знам, ја сад то можда не бих ни назвао да је сад то било оно што се каже војничко наређење, али углавном ја сам му рекао да то уради. Он је вероватно с обзиром да сам му ја дуго година био командант то схватио као наређење и ја то потпуно поштујем и разумем. Нисам имао законског основа да му издам такво наређење. Значи пре

сам био вођен неким како да кажем, личним осећањима, управо због тога што се управо то дете помињало, значи пошто се помињала та могућност и тај захтев да се њему пази односно води рачуна о његовом детету.

Председник већа: Реците нам да ли сте током јануара и фебруара 2003. године боравили на Копаонику?

Окр. Милорад Улемек: Јесам. Сад да ли је то био јануар или фебруар не могу да прецизирам, али могу да се вежем за тај догађај, односно разлог због чега сам боравио на Копаонику, тако да то може да се провери јер је то била једна, како да кажем, јавна манифестација. То је било једно падобранско такмичење које се одржавало на Копаонику у коме су учествовали значи Јединица за специјалне операције, односно падобрански клуб Јединице за специјалне операције, жандармерије, војске, мислим да је ту било још неких пар цивилних клубова и с обзиром да у то време је и сама, односно део Јединице боравио на Копаонику са својим, како да кажем, редовним зимским активностима које су имали у плану, они су боравили горе, те сходно томе када је део команде ишао горе на Копаоник, они су мене позвали ако хоћу да идем са њима на Копаоник. Ја сам пристао и поводом тога смо отишли горе на Копаоник. Е сад, то сад тачно може да се утврди да ли је био јануар или фебруар, стварно не могу да прецизирам, али ако се провери кад је била та падобранска манифестација, значи тачно може да се утврди датум.

Председник већа: Реците нам кога сте видели, са ким сте контактирали лично или на било који начин, евентуално службено, пошто сте имали обезбеђење из ЈСО-а са припадницима ЈСО-а на Копаонику док сте боравили?

Окр. Милорад Улемек: Па ја кад сам дошао горе, како да Вам објасним, то је било онако, повећи скуп је био. Значи био је ту, сећам се да је био командант жандармерије генерал Радосављевић, био је из Јединице начелник безбедности Лечић, односно он је дошао са нама, командант Јединице, било је ту тих припадника самих који су учествовали у целој тој церемонији, било је људи из војске тих официра из 63-ће падобранске односно из њиховог падобранског клуба «Видре» - «Небеске видре». Углавном доста је било ту тих људи, како да кажем, из тог неког војног миљеа са којима се ја познајем, оно што се каже из тих неких ратничких дана.

Председник већа: Колико сте временски боравили на Копаонику током фебруара кажете, или јануара, 2003. године?

Окр. Милорад Улемек: Па ја сам рекао. Не знам да ли је јануар или фебруар, један дан тај. Значи дошли смо пре подне кад је то почело. Кад се то завршило отишли смо на ручак, и после тога смо се вратили назад за Београд.

Председник већа: Реците нам од када познајете Ненада Шарета?

Окр. Милорад Улемек: Ненада Шарета познајем, па ја сад не знам кад је он тачно ступио у Јединицу, али конкретно се сећам ситуације приликом једне акције на Косову, где је он био рањен. Значи тада сам први пут, оно што се каже, директно ступио у контакт са њим. То је било 1998. године, мислим да је био март месец. А познајем га наравно после кроз тај период кроз Јединицу, поготово што свако ко је био рањен у Јединици или на неки начин повређен, ја сам баш онако посебно водио рачуна о тим људима, оно што се каже пратио сам то неко њихово стање, тако да сам га ето од онда, како да кажем, упознао, па и даље сам га познавао. Касније смо се боље упознали када је због тог рањавања био приступио том одељењу посебном за обезбеђивање личности и објеката те је сходно том како да кажем, намештењу прешао и код мене у обезбеђење.

Председник већа: Када је прешао у Ваше обезбеђење и коју функцију конкретно је вршио у обезбеђивању Вас?

Окр. Милорад Улемек: Па сада тачан временски период када је прешао не бих могао да прецизирам. Мислим да је то било лето или јесен 1999. године. Функцију је вршио па на почетку је био како да кажем, обичан припадник у тој формацији, значи једне смене, а касније значи по мом повратку у земљу, значи из Грчке 2002. године на пролеће, кад ми је опет било додељено обезбеђење, онда је вршио функцију шефа једне смене обезбеђења, пошто су биле две смене, односно две групе, он је био како ми то кажемо шеф једне смене.

Председник већа: До када је он вршио ту функцију шефа једне смене Вашег обезбеђења?

Окр. Милорад Улемек: Па ту функцију је вршио, како да кажем до оног јутра 13. маја кад сам рекао где ме је он буквално замолио да га ослободим даље дужности.

Председник већа: Да ли сте га тада...

Окр. Милорад Улемек: Пардон. 13. марта, ја сам рекао маја, извињавам се.

Председник већа: Да ли сте га тада 13. марта последњи пут видели?

Окр. Милорад Улемек: Да. 13. марта ујутру када је дошао у овај стан где сам ја боравио и када ми је пренео ову поруку, кад сам ја њему рекао шта имам да му кажем. Значи онда је он мене замолио да га ослободим даље тих дужности.

Председник већа: Да ли сте му тада рекли да га ослобађате дужности и да ли сте му издали наредбу да се врати у Јединицу за специјалне операције?

Окр. Милорад Улемек: Да. Па добро, нисам ја њему рекао, слушај сад те ослобађам дужности, али пошто је он онако замолио и рекао ми је, с обзиром на целу ону ситуацију која се одвијала тих дана, значи ја сам схватио о чему се ради и ја сам му рекао, значи, нема проблема, не мораш више да долазиш нити да правиш било какву везу самном, него се врати горе на место које си обезбеђивао и поступи онако како су вам рекли, значи ови полицајци који су били горе, јер је онда био дат њима налог да цело то обезбеђење што је обезбеђивало мене и моју породицу и тај објекат где сам живео, значи да се повуку у базу у Липовицу. С тим наравно, што сам га тада замолио исто да, с обзиром да сам се вече пре тога, кад је код мене био Саша Пејаковић, значи замолио сам га да оде на то место које је било договорено и да ми евентуално пренесе поруку од Саше Пејаковића. Значи то је једино био тај, да кажем, продужетак тог неког његовог ангажовања због тога што сам му рекао да једноставно сад у тој ситуацији ја нисам имао никакву више прилику да контактирам Сашу Пејаковића, али тог 13. маја што се каже дефинитивно...

Председник већа: Марта.

Окр. Милорад Улемек: Марта, извињавам се на свему. Некако мај долази. Дефинитивно смо престали да будемо у контакту.

Председник већа: То што сте замолили сведока Ненада Шарца, да ли је он испунио, да изврши контакт са окр. Сашом Пејаковићем и да добијете узвратну информацију од пок. Душана Спасојевића?

Окр. Милорад Улемек: Па ја заиста не знам то. Значи нисам ја имао повратну информацију због тога што тог 13. марта поподне кад је дошао овај други момак Вуле Вукашиновић, кад ми је пренео ову поруку и када сам ја већ био одлучио да ћу да напустим тај стан, значи

нисам имао више никакву повратну информацију да ли се он срео, шта је евентуално било, због тога једноставно што када сам ја добио и прочитао ону поруку коју сам добио од моје супруге, једноставно ја сам променио како да кажем, то неко своје лично осећање, мишљење, шта би даље требало да радим, како би требао да радим и ја сам онда напустио тај стан.

Председник већа: Да ли сте Ви издали наредбу шефу Вашег обезбеђења сведоку Ненаду Шареу, да превезе пок. Душана Спасојевића и пок. Милета Луковића до Копаоника, конкретно Брзеће, ради сусрета са окр. Звезданом Јовановићем?

Окр. Милорад Улемек: Не. Никада нисам издао такву наредбу.

Председник већа: Да ли имате било каквих сазнања везано за постојање, евентуално таквог једног сусрета?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Председник већа: Реците нам, да ли је пушка «Хеклер и Кох», била у саставу наоружања Јединице за специјалне операције?

Окр. Милорад Улемек: Па знате како, било је пушака «Хеклер и Кох», али има више, како да кажем, модела тих пушака. Значи имали смо пушке «Хеклер и Кох».

Председник већа: Да ли је овај модел 7,62 мм, са оптичким нишаном, била у наоружању ЈСО-а?

Окр. Милорад Улемек: По мојим сазнањима не.

Председник већа: Реците нам да ли је била у Вашој кући смештена таква пушка, као што сам Вам навео, «Хеклер и Кох» 7,62 мм, док је Ненад Шаре обезбеђивао Вас у Вашој породичној кући?

Окр. Милорад Улемек: Не. Никада нисам био у поседу такве пушке.

Председник већа: Добро. Реците нам када сте упознали окр. Звездана Јовановића?

Окр. Милорад Улемек: Звездана Јовановића сам упознао сада да ли је то била 1993., 1994. година, немојте ме држати за реч, пуно је

времена прошло, али у том периоду сам га упознао. Значи 1993., 1994. година.

Председник већа: Реците нам у каквим сте Ви били односима са њим током рада у Јединици за специјалне операције, које је он послове обављао и какви су Ваши лични односи били?

Окр. Милорад Улемек: Па с обзиром да је Звездан Јовановић био, како да кажем, врло способан и респектован официр у Јединици за специјалне операције, моји односи самим тим што сам ја био командант, значи њему на неки начин претпостављен, били су коректни и професионални, како да кажем пријатељски, нормални, оно што се каже у функционисању у једној таквој институцији. Послове које је обављао Звездан Јовановић то би ја мало рашчланио, због тога што у једном периоду, значи у то време кад сам ја упознао Звездана Јовановића, ја онда нисам био припадник Јединице за специјалне операције, био сам при једној другој формацији. Касније када сам постао припадник Јединице за специјалне операције, Звездан Јовановић је био задужен за један део резервног састава, с обзиром да је био оно што се каже прекаљен борац и да је знао целу ту структуру људи која је прошла кроз тај један одређени период од почетка рата па до 1996. године, тако да је он био ангажован тада на тим пословима. Касније за време оних првих сукоба на Косову и Метохији, он је такође био задужен за припаднике резервног састава који су нама били испомоћ, значи оном редовном саставу. Мислим да је био заменик тадашњег команданта тог резервног састава. После тог првог дела сукоба на Косову, Звездан Јовановић је био исто у резервном саставу и за време сада рата и у 2002. години, не знам сад тачно, је био примљен у Јединицу за специјалне операције, био је постављен на место помоћника, опет за резервни састав, с обзиром да оно што се каже, задњих година је вршио ту дужност, тако да је био како да кажем, најмеродавнији за ту функцију. У једном моменту, значи када је био оболео доле на Косову од туберкулозе, значи ми смо њега издвојили из Јединице због тога јер нисмо могли од њега више да тражимо да под таквим условима настави свој посао и свој рад, да би касније, значи поводом његовог опоравка, значи кад је добијена та потврда да се потпуно излечио, опет био враћен у Јединицу за специјалне операције и мислим да је и тада обављао функцију помоћника за резерву, помоћника команданта за резервни састав.

Председник већа: Реците нам када сте последњи пут разговарали са окр. Звезданом Јовановићем?

Окр. Милорад Улемек: Па последњи пут сам разговарао са Звезданом Јовановићем, ја мислим да је то баш било то виђање на

Копаонику. Чини ми се да је то било, онако, колико се ја сећам, мислим да је он тада био на Копаонику.

Председник већа: Можете ли да нам кажете, какав је тај разговор био и његову садржину?

Окр. Милорад Улемек: Па тај разговор је био, оно што се каже уобичајени, с обзиром да је тада део Јединице за специјалне операције боравио горе поводом својих редовних зимских активности, значи тај разговор је вероватно био везано за тему припадници, шта, како, и тако даље. Поводом тог падобранског дешавања, што се десило, значи углавном на те неке теме. Није било, мислим не разумем, значи уобичајена та комуникација је била везано за дешавања која су се одиграла тог дана којима смо ми присуствовали на Копаонику.

Председник већа: Реците нам с обзиром да је био у командном саставу Јединице за специјалне операције окр. Звездан Јовановић, током протеста новембра 2001. године Јединице за специјалне операције, ком делу је припадао окр. Звездан Јовановић пошто сте у одбрани навели да је један био за блажи један став, преговарачки, у односу на Владу Републике Србије, што се тиче блокаде ауто пута, и други који је био борбенији, да иде са Јединицом на ауто пут, у блокаду Београда?

Окр. Милорад Улемек: Он је био у овом оперативном делу с тим што се ту није конкретно расправљало баш о блокади ауто - пута него се расправљало о томе да ли значи тај протест после овог мог разговора са пок. Премијером, да се настави, или да се сачека та, како да кажем повратна информација од пок. Премијера. Значи оно што смо ја и он договарали. Он је био у оперативном делу.

Председник већа: Тада, када сте разговарали током боравка у седишту Јединице за специјалне операције у Кули, какве је ставове износио окр. Звездан Јовановић поводом повода због чега је и дошло до протеста као што наводите у Вашој одбрани? А то је био став о хапшењу, кривом налогу, лажном налогу за хапшење браће Бановић, као што сте навели у одбрани и њиховом испоручивању Хашком Трибуналу.

Окр. Милорад Улемек: Па право да Вам кажем, мислим какве ставове. Ја нисам сигуран, мислим да је Звездан Јовановић на неки начин и учествовао у самом хапшењу браће Бановић, значи нисам сигуран, немојте ме држати за реч, или на неки начин надгледао ту акцију. Па, његови ставови, како да кажем, били су као и ставови свих нас када смо дошли до тог једног закључка да је заправо дат лажан налог, могу тако слободно да кажем, јер је тај налог био представљен

сасвим у једној другој форми, значи имао је једну сасвим другу димензију када је био издат, да би се касније, односно ја мислим да су та браћа, одмах то вече били спаковани за Тузлу, па касније за Хаг, значи испоставило да су ти људи који су то радили, значи били буквално обманути, што како да кажем, није уопште било коректно са стране значи њихових претпостављених, јер су сви знали, и у служби и у министарству, због чега се хапсе та двојица браћа и једноставно су могли да кажу припадницима, по систему наређења извршење, па сад ко хоће хоће, ко неће може да преда значку и да иде кући. Значи ту је био један одређени, како да кажем, револт, али више револт због тога што су ти људи били обманути, значи као једна најелитнија Јединица, значи професионалци који су увек извршавали своја наређења, значи сви смо ми били убеђени и уверени да једноставно није било коректно од стране тадашњег руководства да се један такав налог издаје, значи буквално као да смо ми били нека мала деца, па мора нешто да им се слаже, да не би не знам, не знам шта су они стварно мислили када су издавали такав један налог.

Председник већа: Какав је Ваш лични став био, а и сада о питању испоручивања наших држављана Хашком Трибуналу на основу оптужница Хашког тужилаштва?

Окр. Милорад Улемек: Па знате како. Мој лични став, значи ја лично имам неки став, оно што се каже срцем се не слажем са тим, јер једноставно гледајући у назад, како је цео тај Трибунал поступао, на који начин, како су одвођени људи, под каквим притисцима, због чега, значи ја једноставно да кажем, нисам опредељен за један такав начин сарадње са Хагом, али ја као појединац не могу на то да утичем сем што могу, ето, лично да заузмем неко своје лично мишљење. Наравно држава има своје како да кажем, свој неки апарат као што сам рекао, трасира неки свој ауто пут, на којем наравно свака озбиљна држава неће дозволити да се ништа испречи на том ауто путу, тако да ето, то је мој неки лични став. По питању Хага и по питању неких да кажем, испоручења и лишавања који су се дешавали у протеклих не знам, колико то траје, 5, 6 година.

Председник већа: Ви сте у Вашој одбрани навели да Ви лично, а ни припадници Јединице за специјалне операције који су оптужени у овој кривичној ствари, немају никакве везе са атентатом на Председника Владе Републике Србије, др. Зорана Ђинђића. На основу чега темељите такву тврдњу?

Окр. Милорад Улемек: На основу чега?

Председник већа: Темелјите такву тврдњу? На основу чега сте то рекли, једноставно рекли сте да они немају никакве везе? Значи тврдите нешто и за људе друге, а не само за себе.

Окр. Милорад Улемек: Па за себе темелјим на томе зато што знам да нисам учествовао. Надам се да ћемо то и распетљати на целом овом, значи до краја овог процеса. За своје људе, значи за конкретно ове људе који седе овде иза мене, у овом кавезу, тврдим због тога што их врло добро познајем. Значи знам шта су радили, знам како су васпитани, тврдим због тога што су они како да кажем, упетљани у једну причу, са једном како се то сада испоставило, криминалном групом, значи што је по мени не невероватно, него просто немогуће, и знам да ти људи који су били целог свог живота часни официри, значи никад себи не би дозволили ни на који начин да било ко, био не знам криминалац, политичар, бизнисмен, не знам ни ја како, њих увуче на било који начин не у овакво једно дело, него право да Вам кажем, ни у никакво обично криминално дело, а камоли у једну овакву аферу где је убијен Председник Владе. Значи то је по мени немогуће.

Председник већа: Да ли се окр. Звездан Јовановић познавао са пок. Душаном Спасојевићем?

Окр. Милорад Улемек: Колико ја знам не.

Председник већа: Да ли је он имао било какав контакт са другим лицима из оптужнице који су окривљени у овој кривичној ствари?

Окр. Милорад Улемек: Мени није познато.

Председник већа: Реците нам од када познајете окр. Жељка Тојагу?

Окр. Милорад Улемек: Жељка Тојагу, па конкретно га познајем од 1998. године. Сада да не би испало ту да сам можда промашио, нисам сигуран да ли је он био на почетку оног курса 1996. године када сам ја преузео место команданта, значи не могу да тврдим за тај период, али сигурно га познајем од 1998. године због тога што је момак изразито добар борац, како да кажем, и с обзиром да је баш учествовао у тој једној врло специфичној акцији где је учествовао, како да кажем, један мали број људи којима сам ја командовао, значи тада када је био рањен Шаре Ненад, те сам га тада запазио и од тада, како да кажем, оно, знам га ликом и делом.

Председник већа: Да ли имате Ви било каква сазнања да ли он има икакве везе са учешћем у извршењу атентата на пок. Премијера др. Зорана Ђинђића?

Окр. Милорад Улемек: Па ја немам никаквих сазнања, али Вам ја тврдим, значи познавајући и касније његов развојни како да кажем, пут у Јединици, значи да нема.

Председник већа: Реците нам везано за Вашу одбрану, шта сте прво помислили након објављивања Ваше фотографије да сте осумњичени на извршење атентата на Председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Окр. Милорад Улемек: Па сад тешко је рећи шта сам у том тренутку прво помислио пошто је то био како да кажем, један шок, једна неверица, али сам прво што сам онако у тих наредних сат времена док сам шетао по кући, прво сам помислио да или је нека намештаљка и нека игра, или ајде сада да не кажем, нека грешка.

Председник већа: Када сте добили 8. марта 2003. године цедуљицу са упозорењем да постоји могућност да Вас ухапси полиција, на шта сте онда помислили? Одакле прети могућност хапшења и због чега? Да ли је то било везано за Хашки Трибунал или евентуално за неко друго кривично дело?

Окр. Милорад Улемек: Па право да Вам кажем не знам зато што...Не, на Хашки Трибунал нисам помислио сигурно, зато што је тада већ био како се каже изгласан тај закон и већ је постојала та једна процедура како да кажем, везана за лица која тражи Хашки Трибунал. Једноставно нисам веровао да ми после свих тих година рада за те органе безбедности у држави, једноставно да би ме за Хашки Трибунал ухапсили тако на тај начин, да ми пре тога не знам, неко не јави, не каже и тако даље. Тако да стварно Хашки Трибунал ми није падао на памет. Везано за кривична дела ни то ми није пало на памет с обзиром да знам шта сам радио цео свој живот, да се никада нисам бавио криминалом нити сам правио нека криминална дела, наравно добро, ако изузнем она два ексцеса везано за Кулу и за Ступицу, али то ајде да кажем, нису нека криминална дела. Па пре сам помислио можда да полиција можда хоће да како да кажем, дође до мене да би можда ме преиспитала везано за те неке наводе од овог Љубише Бухе, пошто је тада у том периоду већ он како да кажем, онако јављао се и преко телевизије и не знам, причао на сва звона, оно што се каже, па ми је евентуално то пролетело кроз главу, али ништа конкретно нисам могао да закључим због чега и како и шта.

Председник већа: У Вашој одбрани сте навели да сте хтели да се обратите писмом или јавности или Премијеру др. Зорану Ђинђићу поводом те информације коју сте добили о претњи Вашим хапшењем. Па у вези тога, реците нам, да ли сте писали било какво писмо или имали контакт са пок. Премијером др. Зораном Ђинђићем и када сте последњи пут њега видели и разговарали са њим?

Окр. Милорад Улемек: Па ево овако. С обзиром да сам се тог дана ја видео са својим адвокатом, и да сам онако изложио целу ту причу и оно што се каже, шта ми је на уму, он ми је саветовао да се не обраћам јавности, јер не знам, вероватно је мислио да за то нема потребе да се то ради на такав начин. Ја сам онда такође рекао да размишљам и да ћу размислити о томе да напишем писмо пок. Премијеру и хтео сам то да урадим у току ове идуће недеље. Чак сам и контактирао једног припадника његовог обезбеђења Срђана Бабића који је како да кажем, и раније на неки начин био нека моја, ајде да кажем, веза са Премијером, јер верујте ми, нисам био од оних људи који су сваки дан, сваки час, не знам, цимао Премијера за рукав, него само ако би се, не знам, указало нешто што сам ја сматрао да треба да га информишем или ако би он имао да ми пошаље неку поруку, он је то углавном радио пошто је то неки договор био, или преко Срђана Бабића или преко Милана Веруовића. Тако да сам ја, сад не знам да ли је био понедељак кад сам дошао из тог стана кући, или уторак кад сам се вратио са тог састанка у Кули. Значи говорим о 10., 11. марту, који дан сам контактирао Срђана Бабића и само сам га питао да ли могу да рачунам да пренесе једну писмену поруку пок. Премијеру. Он ми је рекао нема проблема, оно што се каже, устаљено као до сада. Ја сам му рекао кад завршим то, јавићу ти где то да преузмеш и како смо се већ договарали. Тако да је то био како да кажем, тај неки задњи посредни контакт са Премијером. Последње моје виђање са Премијером је било управо када се десио овај случај Мака, значи горе на Институту безбедности, значи када смо разговарали ем о том случају, ем о још неким стварима које сам ја изнео везано за Црну Гору.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви икада написали било које писмо, отворено писмо, упућено јавности, током 2002. године?

Окр. Милорад Улемек: Па јесам. Ја сам једино значи једно једино моје обраћање јавности које сам написао, сам написао у том једном писму. Мислим да је то био децембар, не могу сад да се сетим али може да се провери у медијима. Једно то једино писмо сам у животу написао и то само због тога јер сам био на неки начин изреволтиран тиме што је тада, у то време, Љубиша Буха Чуме, значи почео да износи низ неких ствари, небулоза, где је покушао да уплете и мене и Јединицу

у све те неке ствари које су се дешавале и за које је он мислио, не знам шта је дечко умислио када је све то износио у јавност. Значи тим поводом сам на неки начин био изреволтиран и написао то писмо.

Председник већа: Да ли сте Ви лично саставили садржину тог писма отвореног које сте упутили јавности преко медија?

Окр. Милорад Улемек: Па да. Ја сам саставио с тим што морам да кажем да, како да кажем, ту неку ајде не рецензију, али ту неку малу процедуралну исправку ми је помогао један мој пријатељ новинар, само да што се каже, уобличи.

Председник већа: Како оцењујете из ове перспективе, садржину тог отвореног писма, које сте упутили јавности?

Окр. Милорад Улемек: Па сада са ове дистанце времена, па можда сам мало ту ја био како да кажем, изреволтиран па је то можда писмо у том моменту било онако у нешто мало оштријем, да не кажем оштријем, али како да кажем, тону, али онај део писма везан, где сам указивао на Љубишу Буху Чумета, значи и дан данас стојим иза тога што сам рекао.

Председник већа: Да ли је по садржини, то Ваше отворено писмо, имало било који претећи тон или карактер?

Окр. Милорад Улемек: Па не. Знате како, нисам ја мислио никоме да претим у том писму. Не знам, мени је једноставно онако из тог неког револта и свега, онако што се каже сасуо сам то на папир, али нисам имао никакву намеру никоме да претим или не знам да себе стављам у неки тај први план како се каже. Нисам претио.

Председник већа: Да ли сте имали сазнања о оснивању институција за борбу против организованог криминала, пре свега Специјалног тужиоца за борбу против организованог криминала?

Окр. Милорад Улемек: Па у то време, то је већ онако почело, како да кажем, да провејава по медијима. Значи имао сам искључиво та сазнања што се вртела из тих медијских како да кажем, саопштења да ће бити покренута та нека посебна јединица, посебно тужилаштво, посебан суд за борбу против тог организованог криминала. Значи у том смислу имао сам сазнања.

Председник већа: Да ли сте о оснивању институција за борбу против организованог криминала разговарали са пок. Душаном Спасојевићем?

Окр. Милорад Улемек: Па ја сам већ рекао да, ја сад не знам, у том неком периоду, значи ја са Душаном Спасојевићем разговарао сам конкретно односно разговарао, напомињао му ту могућност у оном периоду када сам стварно покушао да га оно што се каже, извучем из тог неког његовог брзог филма, па сам му чисто рекао, ето, многи људи су оно што се каже, из те неке сиве зоне, полако ушли у те неке редовне послове или сама Влада и сам министар и сам пок. Премијер знам да је доста пута онако било провлачено и кроз медије, и кроз штампу и тако даље, да ће бити покренута та једна борба, те сходно томе ја сам у том неком разговору и набацивао причу у том правцу, јер сам једноставно рекао, значи кад се Чуме смирио, значи можеш и ти да кренеш тим, како да кажем, једним нормалним путем јер је момак имао основу за то. Али сад овако нешто конкретно да сам ја са њим расправљао, нисам, јер једноставно то није био неки мој домен интересовања, да сад ја причам баш о тим институцијама које тек треба да буду постављене.

Председник већа: Какав је био став пок. Душана Спасојевића на оснивање институција за борбу против организованог криминала? Да ли је конкретно нешто говорио, ко су ти људи, шта ће они радити, да ли је био предмет интересовања у смислу знања, утицања на људе који ће радити у тим институцијама?

Окр. Милорад Улемек: Па не. Знате како, Душан Спасојевић је за све имао причу, лако ћемо. Значи ако би се повео тај неки разговор, све је углавном било, лако ћемо, видећемо, тако значи у том смислу. Није ништа конкретно говорио, значи ни по питању тих институција, нити се он колико сам, бар преда мном, ја могао да закључим нешто специјално интересовао, да је сад не знам, запиткивао и тако даље. Него углавном је била та прича, лако ћемо.

Председник већа: Да ли сте Ви покушавали на било који начин да успоставите контакт са Специјалним тужиоцем за борбу против организованог криминала?

Окр. Милорад Улемек: Са Специјалним тужиоцем?

Председник већа: Да ли сте уопште знали...

Окр. Милорад Улемек: Са господином Јованом Пријићем?

Председник већа: Да.

Окр. Милорад Улемек: Не.

Председник већа: Да ли сте уопште знали ко је личност Специјалног тужиоца за борбу против организованог криминала и да ли је био предмет интересовања Вашег?

Окр. Милорад Улемек: Не. Сазнао сам кад је то оно што се каже у јавности било, како да кажем, избачено ко ће бити тај Специјални јавни тужилац. Сем тога нисам знао, нисам се ни интересовао.

Председник већа: Када сте разговарали са пок. Душаном Спасојевићем, конкретно везано за писма и обраћања јавности сведока сарадника Љубише Бухе, шта је конкретно он Вама рекао? Због чега он пише таква писма, оптужујућа у односу на њега и у односу на Вас? И шта Вам је он конкретно рекао, који су мотиви, шта је то у питању?

Окр. Милорад Улемек: Па конкретно значи у том периоду крај зиме 2002. године, кад сам ја се конкретно нашао са Душаном Спасојевићем, баш поводом тих неких почетака, да кажем тих прича, али ја мислим да је то баш био тај неки почетак, када је Љубиша Буха почео да се оглашава у јавности, ја сам га питао због чега значи ставља у тај неки контекст моје име, тада се помињала Јединица, значи те неке ствари ми нису биле јасне, на шта ми је Душан, значи кроз ту причу одговорио да то Љубиша Буха на тај начин сада хоће себе да извуче и да он чак на неки начин том причом покушава и да уцени тадашњу ту власт, да се реше Душана Спасојевића, да се реше мене. Мене, не разумем због чега јер сем ових неких нормалних односа које сам имао у почетку са Љубишом Бухом, говорим о оном периоду пролеће, лето, зима и да кажем један део зиме 2001., 2002. година, значи нисам уопште имао неки конфликт са тим момком, осим ако се изузме онај један инцидент после протеста Јединице за специјалне операције. Међутим, ја сам то схватио да је то било изглађено јер смо и после тога имали пар тих неких виђања и контаката где је све оно било нормално. Значи једна нормална конверзација, нормална једна прича, где нити је он са моје, нити ја са његове стране нисам приметио ништа како да кажем, онако ајде да се изразим мало грубље, непријатељског, значи није било никаквих несугласица. Значи он је ту набацивао да мене конкретно помиње зато што никад не знам, није могао да ми заборави, оно, пошто сам му урадио код Душана кући, кад смо се оно како да кажем, мало потукли, да је он сујетан, љубоморан и тако даље. Да њега, Душана, конкретно, хоће да склони, избаци из свих послова, да он ту мало претерује, значи прича је ишла у том неком смислу, углавном ми је он

све те неке разлоге пребацивао на Чумета, не знам да је Чуме љубоморан, сујетан и да му је сад кренуло лоше, па је био киван што је морао да бежи из земље, да мисли да је углавном Душан крив за све то, где тако сад на тај начин покушава да уцени људе из те власти, значи да му склоне, оно што се каже, Душана, да би он могао да се врати, да у тим уценама помиње да ће све оно што је он радио за њих пре 5. октобра 2000. године док је још то било, како да кажем, у тој некој тајној сарадњи он обелоданити и тако даље. Значи углавном се разговор водио око те теме и око тих ствари.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради паузе у трајању од 20 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 11,53 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо са извођењем процесне радње наставка саслушања првоокривљеног Милорада Улемека.

Нека приступи пред судско веће.

Председник већа: У Вашој одбрани сте изнели податак да сте написали једну поруку Премијеру др. Зорану Ђинђићу 11. марта 2003. године, у писаном облику, преко припадника његовог обезбеђења Бабића. Шта је садржина те поруке била?

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући ја нисам рекао да сам написао, него сам имао у плану да напишем и зато сам и контактирао Бабића пре него што сам написао то, да би га питао да ли то може да иде. Тако да та порука није била написана. Оно што сам ја хтео да напишем пок. Премијеру тада нисам имао, како да кажем, неки баш облик и форму шта би тада написао, али кроз то неко моје размишљање, одлучио сам да му пошаљем писану поруку због тога јер у то време пок. Премијер је као што сви знамо био повређен, на штакама, имао је доста тих неких обавеза и активности колико се бар то кроз медије видело, те је сходно томе, значи хтео сам прво да питам кроз ту поруку да ли му одговара, ако му одговара да ли може да ме прими на тај један разговор, значи у том смислу је требала да буде та порука пок. Премијеру.

Председник већа: Имали сте намеру да напишете поруку Премијеру?

Окр. Милорад Улемек: Да. Да. Имао сам намеру да му напишем поруку, значи где...

Председник већа: Каква би садржина била, пошто кажете да је нисте написали у то време када сте имали намеру да напишете поруку Премијеру, која је садржина била те поруке, као што сте Ви намеравали да учините? Шта би сте Ви то написали да сте написали поруку?

Окр. Милорад Улемек: Па управо сам сада рекао. Значи да сам кроз ту поруку хтео да га питам да ли могу да се видим са њим и ту бих образложио разлоге због свих ових, како да кажем, тих неких напада, ако то тако могу да кажем, од стране Љубише Бухе, до, како да кажем, оне неке конверзације до које сам дошао са пок. Душаном Спасојевићем. Значи у том смислу би било појашњење за разлог због чега бих, оно због чега сам тражио да се видим са њим. Значи у том смислу би требала да иде та порука. Није сад то требало не знам, да буде неко писмо, или не знам шта, него само порука, значи око евентуалног договора, тог неког састанка и образложење због чега.

Председник већа: Да ли сте примајући поруку 8. марта 2003. године, да Вам прети хапшење, од стране кажете, високих функционера МУП-а Републике Србије, помишљали, од кога налог за Ваше хапшење треба да потекне и да ли је то од Премијера др. Зорана Ђинђића?

Окр. Милорад Улемек: Па не. Прво, та порука није била од више функционера, него од једног човека. Значи један човек, да кажем функционер је био потписан. Не, нисам мислио да тај неки налог, уколико евентуално постоји тако нешто, да то може да иде од пок. Премијера. Пре сам то можда размишљао у неком правцу можда да то иде из неких струја, знате како то иде, увек имате неке струје, за и против, из самог МУП-а. Значи у том сам неком правцу, не размишљао, али ми се како да кажем, та ми се идеја, та нека, провлачила кроз главу.

Председник већа: А у односу на припаднике Ресора јавне безбедности, за све време док се Ви нисте сакрили у Вашој кући, као што наводите у одбрани, какав сте Ви имали ауторитет према њима и какав је био однос и док сте били командант Јединице за специјалне операције а и касније?

Окр. Милорад Улемек: Мислите у ком периоду? Уопште или?

Председник већа: Не. Посебно нас занима након тога што сте смењени, раскинут је споразумно радни однос, када сте изгубили функцију команданта Јединице за специјалне операције, па нам ближе одредите са ким сте имали контакте из МУП-а, ван оног што сте говорили у оквиру Ваше одбране и какав је Ваш фактички однос био са припадницима МУП-а?

Окр. Милорад Улемек: Па мој, како кажете, фактички однос је био врло коректан. Због чега? Зато што једноставно цео, како да кажем, сви ти припадници МУП-а, да кажем, конкретно са подручја Београда, значи углавном сам све те људе, добро сад не могу да кажем лично познавао, али углавном су некако сви они прошли на неки начин испред мене, због тога што, рецимо, тај београдски одред, београдска бригада, како се то тада звало, они су доста пута нама на Косову били испомоћ, тако да сам знао углавном све те старешине јер сам са њима радио, сарађивао на тим састанцима, договарали смо се око тих неких акција и свега тога. Овај да кажем, ове остале припаднике рецимо конкретно, познавао сам доста људи из тадашње интервентне бригаде, не знам да ли се то сада променило, због тога што у једном периоду одређени инструктори Јединице за специјалне операције су давали, како да кажем једну онако, солидну и темељну обуку интервентној тој бригади. Тако да сам доста сам људи познавао из те јавне безбедности. Не могу сада да кажем све, али доста људи, као што сам такође познавао и доста људи из тог како да кажем, врха тог командног кадра, не знам од генерала Лукића, па целу ту лепезу тог командног кадра. Значи моји су контакти били врло коректни са тим људима, јер кроз све оно што сам ја радио после на неки начин везано, ајде да кажем, то неко саветодавно, да то тако назовем, поступање при Јединици, нон - стоп смо били у тим неким контактима што овако, да ли да кажем, службено или онако пријатељски. Углавном су били врло коректни односи.

Председник већа: Можете ли да нам кажете конкретније, шта је рекао пок. Душан Спасојевић, који је разлог и мотив био Љубише Бухе да га оптужује за извршење бројних, најтежих кривичних дела, укључујући и Вас као лице које је учествовало у извршењу кривичних дела?

Окр. Милорад Улемек: Па ја сам то рекао и малопре. Значи из онога што сам ја схватио, да кажем, та нека два главна разлога. Један је, како да кажем, био те неке људске природе, не знам, сујета, љубомора, комплекси, тако се он изражавао, а тај неки други разлог колико сам ја схватио можда то неко Душаново, да ли одвајање од тог плашта или више покривача, односно заштите коју је раније имао док се дружио са

Љубишом Бухом и док су деловали, како се то каже као једна та нека целина. Можда је он видео неку конкуренцију у њему, тако да су углавном то била два главна разлога која је мени Душан образлагао због чега Душан, извињавам се, Љубиша Буха наступа тако у јавности. Углавном, мој неки закључак је био да Љубиша Буха, значи једноставно хоће да склони Душана Спасојевића. А везано за мене, ја сам рекао, ја то нисам могао да разумем. Значи то једино могу да припишем тој некој ајде да кажем, сујети, љубомори и тако даље. Значи стварно нисам имао са њим никакве да кажем, такве размирице да би ме човек једноставно нападао у том једном смислу, сем наравно оно што сам већ рекао, оног једног малог инцидента који смо имали.

Председник већа: Када кажете сада у одбрани да је Љубиша Буха имао намеру да склони пок. Душана Спасојевића, шта под тим подразумевате?

Окр. Милорад Улемек: Па ја сад то кажем због тога што, значи на начин како је Љубиша Буха онда наступио, значи, видело му се да је он, видело се из тих прича, да је он посебно киван на Душана Спасојевића. Значи вероватно је хтео с обзиром на све оне ствари што је износио, како се изражавао, не знам, ту сад не могу ни да се сетим шта је све износио, не знам те да је овај радио ово, да је радио оно. Вероватно је хтео да тим својим излагањем не знам, дође до хапшења Душана Спасојевића, значи да га склони једноставно са, како се то каже, сцене неке. То сам ја тако схватио.

Председник већа: Да ли је са друге стране, од стране пок. Душана Спасојевића било узвратних мера, на пример да је расписао награду за податак о томе где се он налази, у циљу његове ликвидације?

Окр. Милорад Улемек: Па не. Знате како. Ја у то време нисам чуо о тако неким конкретним. Наравно, сад и из медија и из, не знам, неких ових изјава и тако даље, сам закључио да је постојало тако нешто. Онда у том моменту ја нисам имао таква сазнања, нити је Душан Спасојевић, не знам преда мном говорио да је расписао те неке награде и не знам ту неку потеру. Ја сам и рекао прошли пут да су Душан Спасојевић и Љубиша Буха Чуме имали врло конкретне односно извињавам се коректне односе, до оног периода када је Љубиша Буха значи завршио на ВМА. Да ли је био отрован, да ли га је жена отровала, не знам како је ишла та прича и до оног да кажем до оне вечери, где сам ја био позван од ових људи које сам навео да на неки начин утичем на то њихово пријатељство јер се ту између њих родила, како да кажем, нека та сумња, нетрпељивост, не знам ни ја шта. После тога кад Љубиша Буха се није појавио на тој, ајде да кажем, прослави, није Душан онако, он је

био резервисан, повучен, није више толико, како да кажем, причао у том неком суперлативу о Љубиши Бухи али га није нешто ни, како да кажем, да се изразим тако оговарао, пљувао и тако даље. Значи ништа оно што би мени упало у очи сад да је нешто искакало из тог неког контекста. Али се ту већ видело да ту нешто није као раније.

Председник већа: Да ли сте икада одлазили са пок. Душаном Спасојевићем у било који војни или објекат Јединице за специјалне операције, у Липовици и у Зуцама?

Окр. Милорад Улемек: Не. Једини војни објекат где сам ја био са Душаном Спасојевићем то је било приликом моје посете генералу Томићу. То је једини пут када смо Душан Спасојевић и ја били у било ком војном, полицијском, не знам ни ја каквом објекту.

Председник већа: У својој одбрани сте навели да сте разговарали са припадником Вашег обезбеђења Вукашином Вукашиновићем, званим «Вуле». Када сте последњи пут са њим разговарали и када сте га последњи пут видели и шта је био предмет Вашег разговора, конкретно?

Окр. Милорад Улемек: Па последњи пут «Вулета», Вукашиновића, ајде да скратим Вулета, сам видео 13. марта у поподневним часовима, немојте ме сада држати за реч, везано за сатницу. Значи када је он дошао уместо Шарета Ненада кога сам ја ослободио па му рекао да пребаци и да пита Вулета да ли би он хтео даље да буде тај неки како да кажем, посредник, када је он дошао у тај стан где сам се ја налазио, где ми је пренео значи шта се дешава око куће, шта, како и тако даље, и где ми је пренео ову другу поруку коју ми је послала супруга. Значи тај разговор је био првенствено везано за стање горе у кући, како се то одвијало, тај претрес, рација, шта је то већ било и везано за ову поруку што сам... Значи то је последњи пут да сам видео Вулета Вукашиновића.

Председник већа: Стан у коме сте се крили, након извршеног атентата, 12. марта 2003. године, да ли је то био...

Адв. Слободан Миливојевић: Извињавам се председниче. Приговор овом Вашем питању. Садржи један део тезе која мислим да не стоји. Рекли сте након извршеног атентата, из чега би се могло закључити да је он учествовао у извршењу атентата.

Председник већа: Не. То ми није падало на памет да у том контексту...

Адв. Слободан Миливојевић: Ја Вас молим...

Председник већа: То је као објективна чињеница. У реду можемо преформулисати, није ништа спорно.

Адв. Слободан Миливојевић: Након што је извршен атентат, то да.

Председник већа: Не. Након извршеног, као објективне чињенице, на то сам мислио.

Адв. Слободан Миливојевић: О.К.

Председник већа: Након извршеног атентата, с обзиром да то произилази из Ваше одбране да сте се крили у стану на Новом Београду. Па сам хтео...

Окр. Милорад Улемек: Не у реду је. Нисам тако ни схватио то. Хвала адвокату али...

Председник већа: Јесте адвокат схватио.

Окр. Милорад Улемек: Нисам то тако схватио.

Председник већа: Питање које постављам, конкретно јесте, стан у коме сте се крили, дакле, 12. марта 2003. године, где се налазио, у којој улици на Новом Београду?

Окр. Милорад Улемек: Па сад улицу тачно да наведем не знам, али знам да се налазио на Новом Београду, сада да Вам кажем онако сликовитије, близу «Фонтане» и близу Девете станице полиције, значи између једне од тих зграда. Не знам стварно улица која је, како се зове.

Председник већа: Да ли је то стан у улици Омладинских бригада број 18 на Новом Београду?

Окр. Милорад Улемек: Стварно не знам како се звала улица јер сам врло кратко време боравио у том стану и у тај стан сам био буквално доведен. Кад сам питао припадника, значи схватио сам да тај стан користи један део тог обезбеђења не знам да ли за одмор или за оно време међу њиховим сменама, тако да конкретно о називу улице нисам се распитивао него сам буквално дошао значи у тај стан.

Председник већа: Да ли је то исти стан у коме сте боравили након повратка из Грчке 2001. године, конкретније у јесен 2001. године?

Окр. Милорад Улемек: Не. То није исти стан. Тај стан у коме сам боравио у јесен 2001. године био је близу Сава Центра. А овај стан је био значи ту преко пута Девете станице полиције на Новом Београду.

Председник већа: Рекли сте за садржину тог писма које сте добили од супруге, да Вам прети ликвидација. Шта Вам је прво пало на памет од кога Вам то прети ликвидација, и због чега?

Окр. Милорад Улемек: Прво што ми је пало на памет, значи нисам могао да сад ја, знате како, то је био један моментат пун како се каже, адреналина, психозе, страха, панике, могу слободно да кажем, тако да ја нисам тада, у том моменту, размишљао од кога ми прети конкретно та ликвидација, већ сам, у том моменту сам некако био више понесен тиме да поред свега оног што је речено преко медија, оно што сам ја пратио преко телевизије за та два дана, односно за тај дан и по, значи да ипак ту постоји поред свих оних изјава, не знам саопштења и тако даље, малтене, решеног случаја, сам схватио да ипак постоје људи у МУП-у који то не гледају тако и некако како да Вам кажем, био сам обрадован тиме да није то баш све тако како сам ја био упијао оно из медија, за та два дана. Касније тек, оно што се каже, кад сам се мало смирио, кад сам дошао горе у кућу, кад је већ оно, како да кажем, кад је тај адреналин опао, значи дошло једно нормално стање, да Вам кажем да сам размишљао у свим тим неким правцима. Највише сам размишљао о томе да, пошто, како да кажем, из те поруке сам буквално схватио да је то како да кажем, једна игра, схватио сам да је могуће да, не знам, да је неко донео одлуку да се све то тако направи, да се кривци како то већ иде, при хапшењу или како то обично полиција зна да наведе пружа отпор при хапшењу, ликвидирају и да се каже онда, то је то, случај завршен, и тако даље. У том неком сам правцу размишљао, значи да та прича иде у том правцу. Е сад, конкретно, ја стварно себи нисам могао да одредим, па да кажем, можда хоће баш тај и тај, поименице да ме ликвидира, али једноставно ми је било јасно оно што сам рекао, значи сигурно тих једно 60, 70 па чак и 80% људи из тадашњег министарства унутрашњих послова, значи ја сам био у врло коректним односима. Никад нисам имао ни једну ту неку несугласицу да би неко могао да ми каже, не знам, толико си ми се замерио па је сад донета одлука да ти будеш ликвидираан.

Председник већа: Ви сте у Вашој одбрани изнели тезу да је оптужница Специјалног тужиоца којом сте Ви оптужени, као

организатор атентата на Председника Владе др. Зорана Ћинђића, једна прича за народ. На основу чега сте то изјавили?

Окр. Милорад Улемек: Па видите овако. Значи сад са ове дистанце времена, када погледам, значи после ових 14 месеци, оно што се каже, тог мог неког скривања, свих оних натписа у медијима, виђањем у изјаве ових чувених заштићених сведока, од тужилаштва, целог тог склопа те једне приче, значи у почетку, сви се добро сећамо да је ту била једна општа завера, где само оно, што се каже, ванземаљци нису били у причи. Па је онда, како се то временом како је то јеђавало и како су се људи дозивали памети и видели да то није баш све тако, онда су не знам, почели да опадају ти неки људи који су не знам, те били налогодавци, те не знам, инспиратори, те не знам, да су платили то, да су ово, да су оно, да би се сада на крају све свело на мене који сам преживео цео тај крвави пир појединаца из бивше власти, и на пар ових мученика, мојих бивших сабораца, који седе сада на овој оптуженичкој клупи. Значи то је био један од разлога да ја изјавим оно што сам изјавио јер добро, Ви сте, како да кажем, председник већа, и Ви ћете већ у неком наредном периоду донети неки Ваш закључак, неку Вашу одлуку, али по свему ономе како је то до сада ишло, колико је ту лажи изречено, а ја ћу Вам чињеницама и аргументима у наредном поступку указати рецимо где су, како, лагали заштићени сведоци. Мени је жао што ово морам да кажем, али онај инспиратор који је инструисао те заштићене сведоке, конкретно Љубишу Буху и овог Зорана Вукојевића, могао је бар мало да се потруди да те неке детаље на којима су они инсистирали овде пред овим судом бар провери и доведе у једну норму која је реална, јер ту је речено пуно неких ствари које чињенично не стоје. Ја могу сада да Вам наведем један пример, остало бих оставио за доказни поступак, да сад овде не износимо доказе. Рецимо где Љубиша Буха и Зоран Вукојевић кажу да су Душана Спасојевића доводили на Институт државне безбедности односно на Институт безбедности и 1998. године, по неким пословима, како ми се Душан Спасојевић хвалио, да би се видео самном и са Радетом Марковићем. Ја бих само хтео да подсетим једну ствар, да служба државне безбедности у периоду од 1998. године, 1999. године, није имала апсолутно никакве везе са Институтом безбедности, нити је њено седиште било на Институту безбедности. Значи седиште службе за државну безбедност у периоду 1998. – 1999. година, је било у улици Кнеза Милоша у згради бившег Савезног МУП-а. Тако да је то један од детаља. Наравно ту има још доста тога, али да сад ја не улазим у ту причу, доћи ћемо у процесу до тог једног периода како се то зове доказног поступка, па ћемо ту изнети још низ неких ствари где ћу Вам ја указати да много овде ствари, нећу ја да кажем да је намештено, то ћете Ви као суд и као председник овог већа да утврдите или да не утврдите, али много ствари овде није на свом месту. Значи само се те чињенице,

како да кажем, кад се скупе, су мене навеле и довеле ме у једно како да кажем, размишљање да изјавим оно што сам изјавио. И стојим иза тога чврсто.

Председник већа: Када сте сада поновили тезу Ваше одбране, да ли можете да конкретизујете именима и презименима, лица која су намеравала Вас да ликвидирају након издатог саопштења и Владе и МУП-а да сте организатор атентата на Премијера?

Окр. Милорад Улемек: Па видите овако. Ја стварно нећу да упирем прстом у никога, нити да оптужујем некога, јер ми то стварно није намера, нити је то, како да кажем, мој посао. Значи то је посао тужилаштва и свих оних органа који се баве са тим. Као што кад сам ја у својој овој претходној, претходном свом излагању, значи одговарајући на Ваше питање, кад, како, под којим условима и због чега сам се сретао са Душаном Спасојевићем, испричао значи догађаје који су се дешавали, у којима сам ја учествовао, сви они људи који су били поменути, не знам, кроз медије је то провучено, мада опет, ограђујем се, Ви сте рекли, значи да медији не могу да имају утицаја на овај суд, су одмах почели да кукају, да вриште, да је њих неко оптужио. Не. Ја нисам никога оптужио. Ја сам само рекао, објаснио и образложио оне ситуације у којима сам ја учествовао и у којима су учествовали ти људи које сам помињао. Да су чак неки после брже боље трчали на детектор лажи не би ли то доказали. Што се тиче овог питања, конкретно што сте ми поставили, не могу да одговорим ко је конкретно, али претпостављам значи да су то они исти људи који су ликвидирали и Душана Спасојевића и Милета Луковића Кума, и исти они који су послали једну екипу у центар Кулу после не знам колико дана, да из тог центра измаме Звездана Јовановића и да га на исти тај начин ликвидирају. Међутим, и то ћемо указати када буде дошло до доказног поступка, јер ти људи нису ваздух, него постоје, неки су сада у затвору и тако даље. Зна се тачно, конкретно ко им је издао такав задатак. Тако да стварно ја сад не бих желео овог момента и са ове тачке гледишта да упирем прстом у никога. Једноставно не бих желео да фрустрирам никога јер видим кога год поменем овде они сви брже боље почну да ударају на сва уста да ја лажем, а када се испостави касније да неки од њих лажу и да су чак пред неким анкетним одборима, Народном скупштином лагали целу јавност и целу Србију у очи, то може да прође. Тако да бих ја одговор на ово Ваше питање оставио за тај доказни поступак, ако Ви то дозволите наравно и ако се слажете са тим.

Председник већа: Можете током главног претреса предлагати извођење доказа, о чему ће одлучити веће. Сада сте поменули као тезу Ваше одбране, то ја тако схватам, да су ликвидирани Душан Спасојевић

и Миле Луковић звани «Кум». На шта сте мислили када сте поменули реч ликвидација?

Окр. Милорад Улемек: Па видите, можда сам био и преблаг. Они су буквално стрељани. Ја са својим адвокатским тимом, значи полако долазим до информација јер сви они који мисле да ће једну такву акцију, значи ја не улазим у то да ли је то требало, није требало, значи то је један проблем државе, и ако је држава донела тадашња, такву одлуку, појединци треба да стоје иза тога и да то образложе. Али се не слажем са тим да 14 месеци ево већ сад 16,-ти, 17-ти месец, се јавност обмањује тим да су не знам они лоцирани, ухваћени, да су пружали отпор при том хапшењу и да су на тај начин ликвидирани. Због чега? Из једног простог разлога зато што, прво, у тој целој акцији је учествовало много људи. Значи да сад не говорим о тужиоцу, односно заменику или помоћнику тужиоца који није хтео да потпише увиђај, до лекара који нису хтели да потпишу увиђај, до фотографија из судске медицине које су нестале са неким одређеним извештајима, и тако даље и тако даље, значи да не набрајам све то, јер ће и то такође бити доказни односно биће презентирано у доказном поступку. Не слажем се са тим због тога што су ти опет исти људи, који су водили то министарство, који су били на челу тог министарства, 14 месеци залуђивали народ, причали једну причу, а у ствари та прича ће се испоставити да је била сасвим другачија. То је неминовно. Због чега? Зато што једноставно сви знамо, да ни лаж ни истина не могу да се сакрију. Само је питање времена када ће све те ствари изаћи на видело, као ево очит пример Вам дајем, значи не желим, нити да вређам, нити да нападам, нити да неко помисли да ја овде ликујем нешто, само узмите пример господина Чедомира Јовановића, који се клео и заклињао у све да никада у затвору није посетио пок. Душана Спасојевића, а данас значи тачно имамо где, када, како, због чега, са ким, у којим приликама се то десило. Значи они су мислили да то може да се сакрије. Не може да се сакрије. Не може да се сакрије због тога што је много људи било умешано у то. Тако исто и ово. У ликвидацији Душана Спасојевића и Милета Луковића је сувише људи умешано и сувише људи је ту било присутно и сувише сведока има, без обзира што сада ови момци из САЈ-а, што ја поздрављам, јер они штите интегритет своје јединице и за то им свака част, се држе једне приче јер им се прети, јер им се говори, да, ако кажу истину, може свашта да им се деси, да су чак покушали да добију заштиту и сагласност па су контактирали одређене људе из службе државне безбедности, али да ја сад ово не износим на памет, да сад опет по новинама ја не бих био прозиван као неки мега, гига лажов, пустимо да време учини своје, као што ће учинити за све ове ствари и као што је то учињено за ових 14 месеци где су мене проглашавали, не знам, агентом ових, оних служби, повезивали ме, да Вам сад не узимам време, па ипак од тога ништа није

било, јер ја ево стојим овде, главом и брадом и спреман сам да се суочим са свим одговорностима које ми је живот наметнуо. Значи ја Вас уверавам да ће време показати и указати а надам се и открити целу ову истину у овој причи. Како, због чега и зашто, смо и ми на неки начин убачени у ову причу и који су то монструозни ликови правили овакав један сценарио.

Председник већа: Поменули сте да је постојала могућност и намера да се извади из седишта Јединице за специјалне операције у Кули окр. Звездан Јовановић у циљу његове ликвидације. На чему базирате такву једну тврдњу?

Окр. Милорад Улемек: Тврдњу базирам на томе што јасно постоји документ, податак, сведоци, да, сада не знам колико дана, то можемо да утврдимо, немојте захтевати да сада из главе избацам тај податак, су дошла три лица са службеним легитимацијама, које су биле лажне. Представили су да их шаље један политичар, не бих желео сада да му помињем име, и значи захтевали од њега да пође са њима на разговор са тим политичарем. С обзиром да се касније утврдило ко су била та лица, каква је структура била тих лица, врло јасно се долази до закључка који је стварни био задатак тим лицима и због чега, значи због чега, ту се поставља основно питање, су та лица дошла баш по Звездана Јовановића у центар Кулу да га воде код тог одређеног политичара, али добићете имена, пре него што је Звездан Јовановић био на било који начин повезан са овим са чим је данас повезан. Значи то јасно говори да ту ствари нису биле онакве како неко жели да их прикаже.

Председник већа: Да ли знате да ли је окр. Звездан Јовановић ишао да разговара са тим политичарем?

Окр. Милорад Улемек: Не. Та лица су по мојим сазнањима, та лица су одмах на лицу места била приведена, разоружана и предата тадашњој полицији у Кули, и касније су завршили где су завршили у притвору, али то ћемо све указати и показати шта је даље било. Ту се одмах видело да то што та лица траже, како су дошли, кад су рекли ко их је послао, те службене што су показали, значи ту се одмах видело да то нема везе са реалношћу и да је то једна, како се то каже класична намештаљка.

Председник већа: А да ли су та лица Вама позната, која су дошла да траже окр. Звездана Јовановића на тај разговор, наводни, са политичарем?

Окр. Милорад Улемек: Једно од тих лица ми је познато. Не знам га лично, али сам чуо за момка. Знам од прилике чиме се бави и тако даље.

Председник већа: Да ли хоћете сада да нам кажете име тог лица или остављате за касније у доказном поступку, евентуално да проверимо ту чињеницу?

Окр. Милорад Улемек: Ево имам сугестију од адвоката.

Председник већа: Забрањена је та сугестија и немојте гледати на тај начин јер по Законнику о кривичном поступку, бранилац нема право да сугерише ни на који начин, а ја сам то врло добро приметио да маше главом адв. Слободан Миливојевић да би Вам сугерисао да не одговорите. Нисам Вам дао реч. Видео сам Вас врло добро, а по Законнику о кривичном поступку забрањено је сугерисање да одговори на поједино питање. То сте могли раније да се договорите, имали сте времена, да ли ће евентуално одговорити на то питање. Ваше је право да не одговорите, то је моја обавеза.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући заиста нисам имао намеру да се како да кажем понашам на један овакав начин. Једноставно сам како да кажем, видео да смо кренули у ову комуникацију, те сам само хтео да, ајде да кажем, да не губимо то неко време, наравно, да нисам овако питао свог адвоката, опет се извињавам, нисам знао да немам на тај начин права...

Председник већа: Ево ја Вас поучавам, с тим што сам дужан да Вас поучим поново, да нисте дужни да одговарите на било које моје питање.

Окр. Милорад Улемек: О.К. Хвала Вам, али ја ево остајем при том ставу, значи не бих сада изговарао то име. То ћу оставити за доказни поступак.

Председник већа: Име тог политичара, такође нећете да кажете?

Окр. Милорад Улемек: Не. Оставићу то за доказни поступак.

Председник већа: Добро. То је Ваше право. Ево изволите. Има реч адв. Слободан Миливојевић.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја се пре свега извињавам, моја реакција је била спонтана, зато што је брањеник

погледао према мени. Иначе везано за ове податке и ове информације, ми ћемо пружити писмену документацију из које се може утврдити идентитет тих лица, тако да због тога сам спонтано реаговао. Извињавам се, није било у складу са Законом. Хвала.

Председник већа: У контексту Ваше одбране сада, видим да се осврћете на те изјаве у медијима, разних личности. Да ли оне уопште утичу на Вашу одбрану?

Окр. Милорад Улемек: Па не. Оне не утичу на моју одбрану, али саме те изјаве које се појављују у медијима, значи утичу на њихову штету. Самих оних који их изјављују, али и то ћемо доћи до доказног поступка, али лично на моју одбрану не. Заиста не утичу.

Председник већа: Да ли имате других извора сазнања и података у вези Ваше тезе да је постојала намера, да се Ви оптужите заједно са припадницима Јединице за специјалне операције, у циљу њеног расформиравања?

Окр. Милорад Улемек: Не разумем како мислите других извора?

Председник већа: Било којих значи. Из разговора, одређених докумената, контаката са људима, након извршеног атентата и Вашег као што наводите у одбрани сакривања у Вашој кући? Дакле, шта су извори Ваших сазнања за такву једну тезу коју сте изнели у Вашој одбрани?

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, пошто овде већ како да кажем, долазимо у ту сферу доказа, ја Вам не бих одговорио на ово питање. Наравно Ви се слажете са тим, него бих то исто оставио за доказни поступак.

Председник већа: Дакле желите касније у доказном поступку да потврдите Ваше тврдње изнете у одбрани?

Окр. Милорад Улемек: Да.

Председник већа: Добро. то је Ваше право. Реците нам да ли сте били наоружани док сте боравили у стану на Новом Београду након извршеног атентата на Премијера?

Окр. Милорад Улемек: Јесам. Имао сам пиштољ. Увек сам био наоружан. Задњих десет година сам наоружан.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете које марке је био тај пиштољ и ког калибра?

Окр. Милорад Улемек: То је био пиштољ марке «Збројевка 75» калибра 9 мм.

Председник већа: Сада ћемо се вратити на садржину разговора и последњег Вашег виђења са пок. Премијером др. Зораном Ђинђићем. Поменули сте у Вашој одбрани да је то било везано за случај Мака. Да је то било последње виђење. Можете ли да нам опишете шта је био предмет разговора, о чему сте разговарали?

Окр. Милорад Улемек: Па ево. Значи изоставићу само овај део везано за случај Мака конкретно због тога што...

Председник већа: То смо већ рекли да нема потребе, пошто ћете сведочити у том предмету. Само везано за тај лични однос и контакт какав је био и шта је садржина?

Окр. Милорад Улемек: Па тај како да кажем други део разговора, да га назовем, значи, био је углавном везан за одлазак Јединице за Црну Гору евентуално да ли ја могу да се сада, да не кажем, позовем на њега, али да ли могу да рачунам на његову помоћ везано уколико дође до неких протоколарних проблема нашег боравка у Црној Гори. Значи то је била, како да кажем, једна тема. Друга тема је била одлазак наших припадника у Грчку, значи једног дела припадника у Грчку у ту НАТО базу. Не знам сада да ли се тада, још се није тада појавило питање везано за Олимпијаду. Било је приче односно мог неког питања везано за овај рекреативни центар што смо ми планирали да правимо, па сам ја чисто питао односно тада већ провукао и образложио му, објаснио му, какве проблеме имамо, организационе и све, и тако даље. Да ли би могло да се направи тај пројекат, па пошто сам знао да онда МУП није имао средстава ни новца, рекао сам, оно да се направи пројекат па полако да се зида па ће се једног дана завршити. Значи тај други део приче је везан углавном за те неке ствари, радње и тако даље. Вероватно је ту било и овако не знам, пошалица, упадица, као што је увек било. Значи један сасвим нормалан, како да кажем, ајде организациони разговор поводом тих неких дешавања које смо ми имали у плану да спроведемо, сем наравно овог првог дела везано за овај случај.

Председник већа: Реците нам о наоружању, дакле, постојању снајперских пушака у наоружању Јединице за специјалне операције. Које врсте, којих фабричких марки и којих калибара су постојале у Јединици за специјалне операције?

Окр. Милорад Улемек: Па било је више, како да кажем, врста и калибара пушака. Значи у самом почетку кад је та Јединица била формирана, углавном смо користили пушке домаће производње, значи «Заставине» пушке, калибар 7,9 мм. Касније смо добили један контингент пушака ССГ, аустријске производње 7,62 мм х 51 нато, тако је назнака. У каснијем периоду смо добили пушке «Црна стрела» калибра 12, 7 мм наше производње и током рата на Косову смо заробили један одређени број пушака марке «Барет Макмилан» и «Зиксауер» чини ми се 3000, тако да смо и то уврстили у тај спектар тих снајперских пушака. То је углавном била та како да кажем лепеза снајперског наоружања.

Председник већа: Да ли је Јединица за специјалне операције преузимала од других организационих јединица МУП-а Републике Србије наоружање и које?

Окр. Милорад Улемек: Па десило се да, чини ми се када је расформирана ова јединица, новосадски САЈ, када је расформирана, значи онда су ти људи са комплетном опремом не знам, наоружањем, возилима и тако даље, прешли у састав Јединице за специјалне операције и онда су значи они у том контингенту са собом донели и оно њихово борбено оперативно наоружање са којима су били задужени и сво оно наоружање које су имали у магацинима, пошто смо ми имали пуне магацине тог наоружања.

Председник већа: Да ли је уопште постојало у Јединици за специјалне операције наоружање пушка са оптичким нишаном «Хеклер и Кох» 7,62 мм?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Председник већа: Никада?

Окр. Милорад Улемек: Па видите сад овако. Ја морам да Вам дам један следећи податак. Јединица за специјалне операције је имала између 15 и 20 хиљада комада разног оружја које је било заплењено, повучено из Крајине, добијено и тако даље. 98% да кажем те количине наоружања је стајао у сандуцима, значи конзервиран и тако даље, и био је спремљен у магацинима Остужници и Липовици. Ја сад не могу да Вам одговорим никад није једна таква пушка ушла у Јединицу, али ја заиста не знам шта је све било у тим сандуцима, знате 15, 20 хиљада комада оружја, то може да се напуни ова сала. Ја знам да у употреби Јединице за специјалне операције, значи у овој оперативној, свакодневной употреби и у

оперативним магацинима Јединице за специјалне операције, док сам ја био командант Јединице, таква пушка коју сте навели није постојала.

Председник већа: Да ли се водила евиденција о наоружању Јединице за специјалне операције? Дакле, протоколарно, који је број?

Окр. Милорад Улемек: Строга евиденција се водила.

Председник већа: Видим да и Ви слабије већ мало говорите и запињете, па ћемо направити једну паузу да не би дошло до Вашег исцрпљивања.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 20 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 13,22 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо са процесном радњом саслушања првоокривљеног Милорада Улемека.

Нека приступи пред судско веће.

Председник већа: Реците нам шта је било од наоружања у Вашој кући приликом примопредаје након претреса од стране Министарства унутрашњих послова?

Окр. Милорад Улемек: Мислите од мог личног?

Председник већа: И Вашег личног и наоружања лица из обезбеђења ЈСО-а?

Окр. Милорад Улемек: Па било је оно што су они дужили. Значи по систематизацији везано за протокол тај у том одељењу за обезбеђење лица и објеката. Значи сваки од тих момака је имао свој лични пиштољ «ЦЗ 99» и имали су пушке кратке пушке «Хеклер и Кох» и кратке пушке «АПН 92» 7,62 калибар. Значи то је све што је било од тог њиховог наоружања.

Председник већа: У Вашој одбрани сте навели да сте након повратка у Вашу кућу, 13. на 14.-ти март, у јутарњим часовима 2003. године, остваривали контакте са Јединицом за специјалне операције. На који начин сте остваривали те контакте?

Окр. Милорад Улемек: Па ја нисам остваривао контакте него сам остварио контакт, значи када сам послао писану кратку поруку команди Јединице, јер сам претпостављао, ако је већ моје име стављено у тај контекст, претпоставио сам да ће ту нешто и по њима да се преломи, поготово из свих оних информација које су ишле тих дана како је то ишло, како је то организовано, не знам да је то требало да буде неки државни удар, па преузимање власти и тако даље, да сад не понављам те приче из медија. Ја сам написао поруку, дао сам је супрузи и она је то проследила, преко, да кажем, мужа од њене другарице, значи тај дечко је само ту поруку однео од тачке А до тачке Б. Касније је тај момак био ухапшен у «Сабљи» и то из разлога само због тога што је био супруг другарице, значи, супруг другарице од моје супруге. Значи то је био разлог због чега је он био ухапшен и месец дана држан у притвору. Значи тако сам ту поруку послао.

Председник већа: Дакле, путем те једне поруке или више писаних порука сте комуницирали са командом ЈСО-а?

Окр. Милорад Улемек: Не. Тада, значи у том периоду па све до укидања ванредног стања, то је био једини контакт са моје стране према њима. Касније је моја супруга долазила до, не да кажем информација, него су то биле, добро, за мене јесу биле информације, а није њу нико информисао, значи долазила је у контакт са појединим припадницима Јединице за специјалне операције који су, како да кажем, људски, њу комуницирали и са њом контактирали по питању да ли нешто треба, да ли је, не знам, угрожена. А мој једини контакт значи са моје стране према Јединици је био само та 3, 4 дана, сад не могу да се сетим. Углавном није било више од 5 до 7 дана када сам ја ту кратку поруку послао, значи овим официрима који су тада били у Кули.

Председник већа: Које сте упутили ту писану поруку?

Окр. Милорад Улемек: Па ту писану поруку сам, знате како, нисам упутио да кажем, на име неко, него сам рекао, значи супрузи, да каже оном, ја тада нисам знао него сам после сазнао ко је носио поруку, значи да каже том ко буде носио поруку да дође до капије, пошто је било обезбеђење испред те капије, да преда поруку и да каже да је то за команду Јединице. Значи, да се, нити представља, нити шта. Сад

вероватно он је то однео код дежурног официра. Он је ту поруку проследио, значи овим официрима који су били у самој команди, у структури командног састава Јединице за специјалне операције.

Председник већа: Да ли се то односило на команду ЈСО-а на Сењаку или у Кули?

Окр. Милорад Улемек: Па не. То се, знате како, то је, поруку сам ја послао у Кулу. Значи не на Сењак, зато што је на Сењаку била, како да кажем, издвојена та команда. Чисто из тих неких разлога јер, знате било је сад далеко да се из Куле стално комуницира са Београдом, не знам из поште и због тих порука и због одређених виђања које је командант Јединице морао да има, ајде да не кажем, свакодневно у Београду, али често, па је због тога та команда на Сењаку била како да кажем, једно истурено командно одељење, због тога што је било ближе Београду и у тој команди су само били командант, начелник безбедности Јединице и ова, како да кажем, један део административне апаратуре, који је комуницирао са министарством унутрашњих послова, а главна команда, значи, гро официра из команде Јединице за специјалне операције је био смештен у Кули. Тако да сам ја упутио ту поруку према Кули, односно у Кулу.

Председник већа: Ваше је право, дакле, ако хоћете, можете да нам одговорите на питање, које садржине је била та Ваша писана порука команди ЈСО-а?

Окр. Милорад Улемек: Па одговорићу Вам, није никаква тајна. Значи то је била једна врло кратка порука где сам ја, нисам је ословио на никога, него сам онако уопштено написао јер сам знао да ће то доћи или до команданта или до, добро, није био заменик, али до једног од помоћника где сам дословце написао значи, како да кажем, понесен оним свим тим неким првим закључцима до којих сам дошао и због ове поруке што је мени била упућена, и због свега онога како се то дешавало кроз медије, и оно што сам гледао преко телевизије, значи рекао сам им водите рачуна, врло лако може да се деси да вас расформирају, с обзиром да је мени ово напаковано што је напаковано. Значи врло кратка порука, неколико реченица. Сад немојте ми замерити ако неку реч прескочим, али то је било једно две, три реченице.

Председник већа: Можете ли да нам кажете име тог лица које је пренело Вашу писану поруку команди ЈСО-а?

Окр. Милорад Улемек: Па рећи ћу име тог лица. Надам се да он неће кривично дечко одговарати зато што он је једноставно ишао од

тачке А до тачке Б. Момак се зове Вања, не знам сад презиме, стварно како се презива, али могу да Вам доставим, значи преко свог адвокатског тима, није никакав проблем.

Председник већа: Да ли је Вања био припадник ЈСО-а?

Окр. Милорад Улемек: Не. Он је као што сам рекао био супруг другарице од моје супруге.

Председник већа: Реците нам да ли сте имали било какву узвратну информацију, писану поруку од стране команде ЈСО-а на ту Вашу писану поруку?

Окр. Милорад Улемек: Па у том једном наредном периоду нисам имао конкретно узвратну поруку. Једноставно не знам где би они ту поруку послали. Евентуално, могли су мојој супрузи да пошаљу. Не знам шта су они размишљали у тим моментима, али с обзиром како је било то цело стање, не знам ванредно стање, тада је Јединица, како сам касније сазнао, била буквално повучена у Кулу, не знам, блокирана, да су се ту водили ти неки разговори око тога да Јединица треба да се расформира, сада због ових, због оних разлога. Тако да ја верујем да они су само то примили к знању, оно што се каже, а касније у том неком периоду из оних прича што је моја супруга контактирала са одређеним припадницима, тада већ расформиране Јединице за специјалне операције, она није, тај део припадника који је са њом комуницирао, није био из тог командног састава, ево као што видимо, две трећине тог командног састава се налази овде где се и ја налазим, тако да вероватно због тога није ни могла, а ти припадници, ја сад не верујем да је команда кад је добила ту поруку, не знам, направила смотру па је прочитала пред целим стројем, поготово због тог једног стања у којем се налазила и Јединица и сама држава и цело друштво.

Председник већа: Да ли је Ненад Шаре звани «Шкене» имао непосредна или посредна сазнања о Вашем кретању током јануара, фебруара и марта 2003. године?

Окр. Милорад Улемек: Па да. Имао је. Он је био како да кажем, шеф смене, једне смене тог мог обезбеђења. Значи ја сам се увек кретао са обезбеђењем, значи у 99% случајева никад се нисам кретао сам, осим не знам, ето тих пар пута када сам одлазио и враћао се из тог стана, где ме је он директно возио и то само из разлога да не бих био упадљив, јер сви су знали по граду да се ја возим у тој и тој марци ципа, да ме прати такво и такво обезбеђење, значи био сам упадљив. Он је као шеф смене,

кад год је радио у својој смени, значи, тачно знао куда се ја крећем, где се крећем, јер је био непосредно уз мене самог.

Председник већа: Реците нам да ли је Ваше обезбеђење, дакле, у овом периоду, током 2003. године до 13. марта 2003. године, када сте се последњи пут и видели са Ненадом Шареом, он слао званичне извештаје о Вашем обезбеђивању и кретању и сусретима са одређеним лицима?

Окр. Милорад Улемек: Па не. Он није слао, зато што, из ког разлога? Из разлога, па вероватно то од њега није ни тражио начелник безбедности који је водио цео тај посао и ти извештаји су се једино слали оно што сам већ рекао, по питању Душана Спасојевића, због те специфичне ситуације, јер је он био једино лице које је Јединица обезбеђивала ван било каквих структура државних власти, да се тако изразим. О мени нису слати извештаји због тога што сам ја врло често контактирао и са командантом тадашње Јединице и са начелником безбедности, поготово што у том једном периоду од јесени па да кажем до тог несрећног 12. марта смо баш били пуно ангажовани на томе да поспешимо обуку Јединице за специјалне операције, тако да смо ми били малтене у свакодневном контакту што, не знам, телефоном, што смо се лично виђали, договарали се око тих ствари. Тако да није било потребе да он шаље нити је то од њега тражено. Верујем да то начелник безбедности није тражио, не знам сад, нећу да импонујем себи, али вероватно из неког поштовања, пошто сам ја био командант Јединице па је сматрао да због тога не мора такве мере да примењује и ако у истину речено, ни ја онда нисам био што се каже у тим неким државним структурама, али вероватно они су били поведени са тим, ко сам ја био, шта сам пре тог периода, па нису то тражили да се шаље у одељење безбедности.

Председник већа: Лични однос са Ненадом Шареом нам опишите, да ли он има било каквог личног мотива да Вас евентуално лажно терети својим исказом?

Окр. Милорад Улемек: Па ја не знам стварно да ли он има неког личног мотива, мада видим да у случају Стамболић, значи, он је рекао то што је рекао. Не знам који су били његови мотиви, зато што је мој лични однос са њим био, како да кажем, после тог рањавања, значи већ сам рекао да сам се на један посебан начин бринуо и водио бригу о свим тим момцима који су на било који начин били повређени и рањени у било каквим операцијама. Значи ту смо ми већ створили један однос кроз те неке моје доласке у посете њему и тако даље, не само њему него и осталим тим људима, тако да смо ту како се каже, неки тај приснији однос изградили у односу командант – припадник. Касније када је

дошао у моје обезбеђење он се био опоравио, значи није више могао да прати онај темпо у Јединици који је захтевао веће физичке напоре, али за овај део посла, пошто сам ја знао да је и добар борац, да је храбар, да је оно што се каже, одан, веран, припадник, не мислим мени него да има тај неки осећај припадности Јединици и целој тој ствари, како да кажем, значи ја сам о њему имао најбоље и оно што се каже најлепше мишљење. Никада нисмо дошли у неку ситуацију, добро, вероватно је ту било знате како је када радите са неким, до неког пребацивања са моје стране, због евентуално неких пропуста, јер, оно што се каже, ко ради тај и греша. Значи не могу сада да кажем да је све, све, све било у суперлативу, да је све било савршено, али никада са Шаретом Ненадом нисам имао никакве размирице, никакве сукобе, никакве свађе. Он је момак радио свој посао. Ја сам то, оно што се каже, похваљивао, награђивао на неки мој начин на који сам ја мислио да треба да радим док сам био командант Јединице. Касније, ја сам га чак на молбу господина Чедомира Јовановића пребацио, значи кад сам отишао из земље, значи цело то моје обезбеђење је било пребачено код Чедомира Јовановића да се појача то неко његово обезбеђење и могу да кажем да је он, док сам ја био у Грчкој, био лични контакт са Чедомиром Јовановићем, да смо се чули неколико пута, тако да је он одржавао тај контакт. Значи имао сам оно нормалне и добре односе са њим и никада нисам имао о њему никакво ружно мишљење. Право да Вам кажем ни сада немам, без обзира то што је он изјавио. Он вероватно зна која га је мука натерала на то и због чега је то тако изјавио, али верујем да иде овај процес, па ћемо и то утврдити, шта је то утицало да он такве изјаве да, мада има ту неких како да кажем, већ информација о том једном периоду како се то дешавало, док су они били у притвору, али да ја овде не бих причао на памет, очекујем у једном наредном периоду одређене потврде, значи из тих структура УБПОК-а, можда и тужилаштва, па да сад ово не би била празна прича, дозволите ми да то оставим за тај период где ћу то моћи, оно што се каже, да аргументујем и чињеницама. Значи заиста све најбоље.

Председник већа: Да. Везано за Вашу одбрану када кажете да ћете то аргументовати, можете да кажете у Вашој одбрани која је то теза коју Ви имате, везано за овај случај, шта је то суштински за Вас у одбрани битно, која га је мука, кажете, натерала, да он да исказ који је дао у претходном поступку пред истражним судијом са чиме сте били у могућности да се упознате. Дакле, конкретније, као теза, јер Ви сад кажете неко ће доћи, предложиће се, утврдиће се одређене чињенице везано за атентат. Нас интересује која је то теза, да би касније могли евентуално кроз доказни поступак да проверавамо Вашу тезу одбране?

Окр. Милорад Улемек: Па евентуално значи кад кажем неко ће, значи, кад мислим на то неко, значи онда мислим на одређене сведоке. Међутим, постоји одређени број људи који ће врло радо да сведоче, међутим, мени ништа не значи уколико ти људи не буду добровољно пристали да оно што се каже, отворе своје срце и своју душу, шта се то све заиста и на који начин дешавало у тих фамозних 40 дана те чувене «Сабље», какве су мере примењиване на одређеним људима, какви су дилови склапани, ко је био гаранција значи одређеним заштићеним сведоцима и ко их је уверавао да требају да сведоче, да ли против мене, да ли против неких припадника, да ли против ових, да ли против оних. Ви морате да схватите да је много тих људи, у ствари много, углавном већи део тих сведока, да се и дан данас налази у тим државним институцијама и ради свој посао. Значи ти људи су на један одређени начин уплашени, због тога што, без обзира, Ви сте рекли у овим претходним рочиштима да политика нема везе са овим. Ја се потпуно слажем са Вама, али ипак мислим морамо да схватимо да живот није само написано слово на папиру. Значи живот је много шира, како да кажем, ствар. Тако да и ти људи сада иако имају вољу и већ су дали неке одређене податке, ја не бих желео себи да, како да кажем, наносим штету, да износим сад те неке податке, које би верујте ми, врло радо изнео, без тога, да будем сигуран, значи да ће одређени људи од којих сам добио те податке добровољно изаћи овде пред суд и заклети се да ће говорити истину. Значи ја говорим о тим стварима. Значи не желим ништа да причам на памет, већ само значи покушавам да одговорим на ова Ваша питања са тезом да верујте ми, није баш све тако како је написано на том слову закона и овој оптужници. Ја знам да се Ви руководите само по закону и по томе што Вам одређене институције које су задужене за то дају на увид, али опет морам да кажем да није све у животу и не може да буде написано на папиру. Значи има ту још много фактора и много ствари које нас окружују, које могу да утичу на неке одређене ствари и у овом судском процесу.

Председник већа: Везано за ту Вашу тезу да је живот компликованији, нас у овом поступку интересује искључиво и једино материјална истина, а све друго су за нас небитне ствари. Једно од питања јесте Ваша теза коју сте сада изнели. Можете ли једноставно да је објасните, појасните, без конкретизације имена, нити ми то тражимо. Можете то у доказном поступку, а можете и сада изнети конкретна имена, јер је ово суђење јавно, према томе можете изнети ту тезу где сте недоречени у одбрани. Помињете извесне људе, конкретно који ће се евентуално јавити и тако даље. Нас интересује управо то што сада суштински прикривено тврдите.

Окр. Милорад Улемек: Не. Ја заиста немам ништа да прикривам. Покушаћу да будем кратак и да ми не замерите што ћу ово да кажем и јасан, а теза је: сведоци, чињенице, аргументи, документа. Значи то је теза коју ћу ја надам се уколико будем успео све то да одрадимо, значи овде Вама, чињенично и аргументовано указати на све ово о чему ја овде говорим.

Председник већа: Везано за Вашу тезу одбране, и негирање извршења кривичних дела која Вам се стављају на терет у овој кривичној ствари, да ли имате тезу везано за сам атентат на Председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Окр. Милорад Улемек: Па видите овако. Имам неку своју тезу, али немојте да ми замерите. Ја из ове позиције не бих сада хтео ту тезу да, како да кажем, образлажем, из једног простог разлога, Ви морате да схватите да се ја тренутно налазим у једној врло, како да кажем, неравноправној позицији због тога што, ето, сам, као прво по тој оптужници први осумњичени за то дело, а друго што сам кроз ових 14 месеци, значи доживео једну потпуну, како да кажем сатанизацију и свог имена и своје породице и наравно Јединице за специјалне операције и ја сматрам да сада из ове позиције и овог момента, не би било добро ни коректно са моје стране да неку своју тезу износим, управо због тога што Ви како сте рекли овде, тражите за то конкретне, како да кажем, материјалне доказе које би овај суд уважио. Значи да ја сад не бих се преклапао у тој некој својој причи, па да та нека прича не би испала опет да је на памет, као што то овде многим звучи, ја не бих излагао сада ту тезу.

Председник већа: Да ли је узрок не излагања те Ваше тезе страх?

Окр. Милорад Улемек: Страх од чега?

Председник већа: Угрожености Вашег евентуално живота, безбедности?

Окр. Милорад Улемек: Па да Вам кажем. Ја се тренутно по питању моје безбедности не питам ништа због тога што једноставно ја се налазим у једној институцији која је задужена да брине за моју безбедност по свим оним правилима како њима правилник налаже, тако да ја ту бојао се, не бојао се, мени то некако дође на исто, а са друге стране, знате како се каже у народу, нема смрти без судњег дана. Значи по том питању се не бојим, и немам такав страх, јер да имам такав страх, због свега оног што се надам да ћемо овде открити и распетљати, ја се не бих ни предавао, него бих ето, остао како је то рекао бивши министар у

тој некој пацовској рупи. Једноставно не излажем то због тога што сам управо ово мало пре образложио. Не желим да се одмах већ ово поподне развучи по медијима та моја теза и да неки душебрижници који су толико бринули о овој земљи и овом народу, не би ту тезу одвели у једном другом правцу. Значи ја бих Вас замолио да испоштујете тај један мој став, не могу да кажем захтев, али да ми допустите да те неке ствари иду својим током, онако како сам ја замислио да то треба да иде и онако како ја са моје тачке гледишта сматрам да то треба да иде.

Председник већа: Да се вратимо на разговор са окр. Сашом Пејаковићем у стану на Новом Београду када је он пренео поруку пок. Душана Спасојевића. Ви сте већ у Вашој одбрани изнели тврдње и поменули сте да је направљено срање. Шта сте под тим подразумевали и шта је био Ваш мотив, да пренесете поруку пок. Душану Спасојевићу да се видите, и шта сте требали да расправите тада и шта сте имали конкретно на уму?

Окр. Милорад Улемек: Па видите овако. То вече када је дошао Саша Пејаковић и када је рекао ови су не знам, ово или оно, кад сам му ја рекао, али то сад понављам у том једном моменту где је било пуно тог неког да кажем, адреналина, где је верујте ми, ситуација била онако баш напета и уопште се није знало шта ће следећи сат да донесе, значи ја сам то рекао из неког свог револта јер једноставно нисам могао да верујем да је цела та прича укоцкана тако како је укоцкана и да већ после пар сати Министарство унутрашњих послова излази са једном комплетном малте не, завршеном тезом да је то урадио тај, тај, тај и тај. Да су разлози ти, ти, ти и ти и тако даље и тако даље. Значи из тог неког револта ја сам рекао да је направљено, извињавам се што псујем...

Председник већа: Слободно можете говорити. Ово је кривични суд.

Окр. Милорад Улемек: Добро, али мало ми је непријатно, ајде да кажем, срање, значи у том смислу сам рекао. Разлог због чега сам хтео да се видим, па управо због тога, касније када ме је Саша Пејаковић питао, не знам, шта да се ради, ја сам у оном буквално револту, јер сам био бесан, рекао шта да се ради, па ако је направљено срање нека иду у шуму. Значи то је чисто била једна моја, да кажем, војничка узречица. Значи, кад имате проблем склоните се у шуму. Значи, у том смислу, не сад у неком планском и планерском смислу. Међутим, после пар минута, када буквално сам видео да овај момак Саша Пејаковић онако био је збуњен, недоречен, није знао ни он дечко шта да ради јер се и он ту нашао у једној ватри, ја сам се онда мало смирио и рекао сам му, односно ја сам сматрао да се сад не би играли тих неких глувих

телефона, пошто је стање било такво какво је било, значи хтео сам да се видим са Душаном Спасојевићем и евентуално да видим да ли он има нека сазнања због чега је цела та прича објављена како је објављена, због чега се моје име на тај начин ставља у контекст са свим овим ликовима од којих сам ја, како да кажем, био у мало бољим тим односима, само са њим, са пок. Милетом Луковићем Кумом, где су се, не знам, појавили ту неке слике људи које ја, нити сам видео нити сам познавао. Значи у том смислу сам ја хтео то да како да кажем, распетљам.

Председник већа: Када сте били у команди ЈСО-а 11. марта 2003. године, конкретно са ким сте разговарали везано за проблематику обуке и изградње базена за обуку припадника ЈСО-а?

Окр. Милорад Улемек: Па овако. То је био један, како да кажем, оперативни састанак који се десио у Кули. Ту је поред команде, главне команде официра, ту су били и ови нижи официри да кажем, шефови тих организационих јединица, значи вође борбених група и мислим 2 или 3 шефа специјализованих тимова где је тим састанком, како да кажем, председавао, односно тај састанак је водио тадашњи командант Јединице који је онда био. Ја сам ту више био у својству и да можда појасним те неке ствари, пошто сам ја био конкретно да кажем, задужен и за те контакте према Грчкој и за те контакте према Црној Гори, не у смислу команданта него у смислу неког на кога су се они ослањали због тог неког мог ипак много већег искуства у односу на њих и због целе те моје улоге у свим тим причама. Не знам, зато што сам имао разговор са Премијером, па смо ишли заједно у Црну Гору, па сам водио те разговоре доле са њиховим командантом те специјалне јединице иако је ту било и овај други део официра из команде. Значи ја сам имао ту једну улогу да разјасним углавном те неке ствари и питања која би се појавила од стране ових нижих официра, а на које евентуално командант тадашње Јединице није могао да им одговори, јер је то заправо већ био онај оперативни састанак, везано да се већ ствари конкретизују. Значи није била прича, договор, него је већ било спремање људи да се иде, не знам од опреме, возила, како ће да се иде, шта ће да се иде.

Председник већа: Рекли сте да сте 12. марта 2003. године остварили телефонски контакт са Крсмановићем из МУП-а Републике Србије, и да је рекао да ће Вам се касније јавити. Да ли Вам се јавио телефоном?

Окр. Милорад Улемек: Не. Није ми се јавио.

Председник већа: Да ли сте остварили било који контакт телефонским путем тог дана са било којим припадником из МУП-а Републике Србије?

Окр. Милорад Улемек: Не. Мислим да нисам. Осим са Крсмановићем, наравно тај први.

Председник већа: Реците нам када сте упознали пок. Милета Луковића?

Окр. Милорад Улемек: Па пок. Милета Луковића Кума сам упознао како да кажем, упознао, упознао сам га на овој вечери која је била повод кад је моја супруга продала кућу, јер је он тада био дошао са Душаном и тада сам га мислим први пут видео и да кажем ето упознао се са њим. Касније сам га, следећи пут видео у тој првој недељи септембра када је Душан тражио од мене да се нађемо поводом тих избора и свега онога што сам се изјашњавао. Значи онда је он исто био присутан са Душаном. Иначе ја морам да Вам напоменем, овде, да су Душан Спасојевић и Миле Луковић Кум стално били заједно. Значи можете да слободно то схватите тако да кад год сам помињао да сам се видео са Душаном Спасојевићем, да је ту био и Миле Луковић Кум. Тако да Вам кажем, они су једноставно били везани као црева, тако да се изјасним, с тим што Миле Луковић Кум је мало говорио, углавном није никада говорио. Он је само ту, како да кажем, присуствовао свим тим неким дешавањима и разговорима, док је ту неку, како да кажем, главну реч испред, ајде да кажем њих, јер ја њих схватам као један тим и екипу, водио Душан Спасојевић. Тако да у оном мом излагању ја нисам помињао, Душан Спасојевић, Миле Луковић Кум, па се можда зато стекао утисак да ја не помињем али само бих хтео да разјасним да су они, значи, нон - стоп били заједно и да је Миле Луковић Кум покојни, био на 99% виђања присутан када сам ја био са Душаном Спасојевићем.

Председник већа: Да ли сте имали сазнања да ли се пок. Миле Луковић звани «Кум» бавио вршењем кривичних дела?

Окр. Милорад Улемек: Па не. Ја нисам имао таква сазнања јер ја са Милетом Луковићем Кумом, ја сам већ рекао, значи то је био један момак који је онако, ја сам њега схватио као неку сенку Душанову, значи који је мало причао и углавном када је причао то су биле неке пошалице и шале неке. Није била никаква конкретна прича, тако да ја са њим нисам имао тај неки дубљи однос као што сам имао са Душаном са којим сам разговарао о свим оним конкретним стварима које сам навео у свом излагању.

Председник већа: Да ли Ви имате било каквих сазнања да ли је пок. Миле Луковић имао било каквог учешћа у припремању, извршењу атентата на пок. Премијера др. Зорана Ђинђића?

Окр. Милорад Улемек: Не. Немам никаквих сазнања.

Председник већа: Реците нам када сте упознали окр. Милоша Симовића?

Окр. Милорад Улемек: Па окр. Милоша Симовића сада не могу да прецизирам датум, знате то упознавање мало је шири појам, али вероватно сам га виђао, значи у оном периоду од 5. октобра, кад сам већ почео да се виђам са Душаном и везано и за све те догађаје 5. октобра, јер је Душан стално са собом вукао тих неколико, да кажем, својих ајде да се изразим, клинаца, људи. Вероватно је ту, могуће да је био он у тој причи, а конкретно сам упознао Милоша Симовића, могуће у једном периоду после протеста Јединице за специјалне операције када сам већ почео да долазим у Шилерову, у том већ кафићу и у овом периоду где сам на неки начин, ајде да кажем, не редовно, долазио у Шилерову, али учестало.

Председник већа: Да ли имате сазнања да ли је окр. Милош Симовић припадао назовимо то «групи» пок. Душана Спасојевића?

Окр. Милорад Улемек: Па знате шта. Ја немам таквих сазнања јер сам ја већ у свом излагању рекао. Прво, они мени нису личили ни на какву како да кажем, криминалну групу, банду, ајде да сад то тако назовемо, јер кад год сам ја долазио у Шилерову или кад су Душан и Кум долазили код мене кући да се виђамо, углавном ти момци су остајали напољу, а кад сам ја долазио у Шилерову, значи у том кафићу и касније, односно и по дворишту око тих кућа, значи они су се људи понашали сасвим нормално, ништа бахато, значи да су не знам чак ни из приче нисте могли да видите да је то не знам, нека екипа, знате кад кажете екипа, знамо каквих има градских екипа ових шиштаваца што иду по граду, па не знам, руше све испред себе, понашају се бахато, носе ланце, возе нека бесна кола и тако даље. Значи у том смислу код тих момака ништа нисте могли да приметите. Знао сам да су сви из прича ожењени, значи да имају по двоје, троје деце и мени је то било драго на неки начин што тако млади људи су оно што се каже и скућили и кренули тим неким путем. Дешавало се пар пута у том једном периоду кад сам се вратио из Грчке пролеће 2002. године да одемо на мали фудбал, па не знам, играло је обезбеђење ЈСО које је тада припадало Душану Спасојевићу које му је давало обезбеђење са не знам, тим момцима код Душана играли смо тај мали фудбал. Никада ја нисам

могао да приметим да се у околини Душана Спасојевића дешава нешто како Ви кажете криминално, да сам ја чуо да они праве неке планове. Вероватно, Душан је схватио мој став од самог почетка, ја никада нисам био поборник никаквог криминала или тих неких криминалних дела, нити сам се ја икада бавио са тим, ако изузнем, не знам, пар неких мањих глупости које сам направио као малолетник, пре него што сам напустио земљу, али никада се у свом животу нисам бавио тим, значи припадао сам служби и радио сам за министарство, радио сам на неки начин за своју земљу. Једноставно мене криминал није занимао и вероватно Душан због тога је на неки начин, колико сада видим из свих ових прича, не знам да ли су оне све тачне и да ли је то све тако било, значи видим да је он на неки начин вероватно то крио од мене, тајно, није дозвољавао својим људима не знам, да се самном упуштају у те неке приче, осим значи оних нормалних куртоазних прича, јер кад се видите са неким, седнете, попијете пиће, попричате уобичајене ствари. Значи нормална нека виђања, тако да ја стварно нисам могао да приметим, ја лично, мада је било како да кажем, тих неких прича и могућности, не знам, да то ради Душан Спасојевић, значи говорим о овим неким делима која су се причала кроз град. Знате од приче до конкретног доказа то је већ један велики распон, тако да се ја никада нисам бавио причама, рекла, казала, него сам увек хтео да ми на то укажу, како се каже, чињенице, као што Ви кажете материјални докази.

Председник већа: Да ли имате сазнања да ли је окр. Милош Симовић учествовао у припремању и извршењу атентата?

Окр. Милорад Улемек: На пок. Премијера? Не. Немам сазнања.

Председник већа: Реците нам да ли сте познавали окр. Нинослава Константиновића?

Окр. Милорад Улемек: Па знао сам једног момка ту из приче кога су звали Нино. Да ли је то он или није не знам, али углавном сам већ рекао у свом прошлом овом излагању да од тих људи које сам знао по имену и презимену, да су то били браћа Симовић, значи овај мали Дуле Крсмановић, Милан Јуришић, Душан Спасојевић, Миле Луковић. Не знам сад стварно по имену и презимену. Било је ту доста момака са неким надимцима као овај мали Багзи, за кога сам тек кад се десио онај случај код хале «Лимес» кад му је било објављено цело име и презиме сазнао како се зове. Увек је до тада било Багзи. Мени је било смешно јер ме је асоцирало то на ону причу о Зигелу Багзију, не знам из тог неког доба 20-тих година из Америке и онда кад су ми рекли ово је Багзи, кад сам га видео онако малог свог. Иначе мени је то било онако симпатично и смешно, тако да немојте ми узети за зло ако ме питате да ли сам

познавао некога по надимку, да кажем, нисам, а можда га знам из виђења или овако сам се срео неки пут са њим.

Председник већа: Да ли је окр. Нинослав Константиновић звани «Нино» био кум пок. Душана Спасојевића?

Окр. Милорад Улемек: Заиста немам то сазнање. Немам такву информацију.

Председник већа: Да ли имате сазнања да ли је окр. Нинослав Константиновић учествовао у извршењу атентата?

Окр. Милорад Улемек: Немам таква сазнања.

Председник већа: Реците нам када сте упознали окр. Александра Симовића?

Окр. Милорад Улемек: Па вероватно кад и његовог брата јер они су исто на неки начин, кад год су долазили чак и страшно личе, што се каже увек су били ту заједно. Значи вероватно из тог периода кад сам упознао овог Милоша Симовића да сам упознао и Александра јер су као браћа стално су били заједно. Чак могуће и да сам их бркао јер на неки начин личе оба у физиономији.

Председник већа: Да ли имате сазнања за окр. Александра Симовића да ли је учествовао у припремама и извршењу атентата на пок. Премијера?

Окр. Милорад Улемек: Не. Ја таквих сазнања немам.

Председник већа: Да ли познајете окр. Владимира Милисављевића званог «Влада будала»?

Окр. Милорад Улемек: Да. Познајем Владимира Милисављевића. Ја га познајем као Владу, зато што је управо тај момак био Душанов друг, како ми га је он онда представио, који је купио кућу од моје супруге у Земуну. Као «Будалу» ја га не знам. То сам чуо први пут кад је кренула цела ова лепеза са овим надимцима. Ко је смишљао такве надимке, не знам, значи ја момка знам као Владу.

Председник већа: Да ли можете нешто ближе и конкретније да нам кажете о окр. Владимиру Милисављевићу? Да ли сте имали контакте са њим, касније, након куповине куће од Ваше супруге Александре Ивановић?

Окр. Милорад Улемек: Па имао сам контакте са њим када сам долазио у Шилерову. Значи он је повремено, значи задеси се да је он био ту у кафићу, кад ја наиђем, или кад је он већ ту или кад он наиђе кад сам ја ту. Значи виђали смо се ту у том кафићу. Вероватно смо играли пар пута мали фудбал у оном делу који сам навео и мислим да сам га виђао онако пар пута увече по граду. Не знам, по неким да кажем ноћним клубовима, дискотекама, кад сам излазио вероватно је и он момак излазио.

Председник већа: Да ли Ви имате сазнања да ли се окр. Владимир Милисављевић бавио вршењем кривичних дела?

Окр. Милорад Улемек: Не. Немам таква сазнања.

Председник већа: Да ли имате сазнања да ли је учествовао у припремама и извршењу атентата на пок. Премијера др. Зорана Ђинђића?

Окр. Милорад Улемек: Немам таква сазнања.

Председник већа: Сада сте у Вашој одбрани навели да сте упознали окр. Дејана Миленковића званог «Багзи», реците нам којом приликом сте га упознали и шта знате о њему?

Окр. Милорад Улемек: Па упознао сам га, кажем упознао, приликом, та прилика је била када су он и Љубиша Буха Чуме, дошли 2001. године у Кулу кад се десило ово да су ухапшени Душан Спасојевић и Миле Луковић Кум, кад су дошли у Кулу да мене траже тамо на капији. Тада нисам знао ко је. Можда ми се он представио али у целој оној гужви ја нисам обраћао пажњу на њега. После сам тек схватио да је то момак кога зову Багзи. Касније, кроз тај један период, с обзиром да сам ја напустио био земљу и да сам почео да долазим у земљу конкретније, значи после протеста Јединице за специјалне операције везано за оне приче које сам навео. Тада сам га како да кажем, видео пар пута са Љубишом Бухом Чуметом, јер колико сам ја после схватио из прича, он је био тај неки његов човек од поверења, да би на јесен 2002. године, приметио да је он сада оно што се каже, више уз Душана Спасојевића. Оно што сам ја могао да видим значи тог малог Багзија, па да Вам кажем, мени је он некако онако личио на неког, ајде сад да не будем груб, потрчка, али тако тог неког момка, стално који нешто доноси, односи, јави се на телефон, он се јави на телефон. Ту је био око Душана као неки тај мали од палубе што се каже. Значи нисам са њим никада улазио у те неке дубље конверзације и приче, због тога што

једноставно можда сам то и тада осетио да Душан те неке своје људе држи на тој некој куртоазној дистанци. Да ли је он био у параноји што сам ја на неки начин био припадник службе, поготово зато што од оног периода пролећа 2002. године, кад сам му предложио конкретно да даје одређене информације за службу и када је он ушао у ту причу, да ли је он ту мало заузео тај неки гард према мени, па ко вели, не мора све да се зна, јер овај можда не знам, преноси служби ово или оно, али то је углавном био неки мој тај утисак. Нисам ја ни улазио у то јер ми се то није тицало. Ја сам био ту у некој својој причи. Они какву су причу имали то је њихово да кажем. Али углавном везано за овог малог Багзија ето како сам ја њега гледао као неког тог, што се каже, малог од палубе. Стално се нешто мувао, не знам преноси поруку овом, оном, заврши за његову супругу нешто...Значи тако сам гледао на њега.

Председник већа: Да ли сте имали било каквих непосредних или посредних сазнања да ли се окр. Дејан Миленковић бавио кривичним делима?

Окр. Милорад Улемек: Па ја нисам имао, како да кажем, непосредних сазнања, сад да сам ја не знам, нешто видео Дејана Миленковића или да се он мени хвалио, али сада да ли се бавио кривичним делима не знам, али знам да је из оне приче што сам ја из тих свих разговора на неки начин кроз ту комуникацију долазио, знао сам да је био дуго времена уз Љубишу Буху Чумета. Значи то су били обадвојица из Сурчина и тако даље. После сам га касније видео уз Душана Спасојевића, значи од јесени 2002. године. Сад да ли се он бавио криминалним радњама или је радио нешто друго ја стварно не знам, нити сам улазио у такве приче.

Председник већа: У Вашој одбрани сте поменули инцидент код хале «Лимес», што је квалификовано, видели сте у оптужници, као покушај атентата на пок. Премијера др. Зорана Ђинђића. Реците нам шта знате о том догађају?

Окр. Милорад Улемек: Па о том догађају ја сам сазнао из медија јер је онда чини ми се баш ту кренула та нека прича да је, не знам, био покушај атентата, није био покушај атентата, чак је и сам пок. Премијер значи нешто у шали био ту онако како он зна у метафорама да каже нешто, не знам, да возач камиона није знао да вози, да би се касније, ја мислим после дан, или два, тек појавила информација да је у томе учествовао Дејан Миленковић Багзи. Ја сам после тога звао Душана Спасојевића и рекао сам му да ће обезбеђење специјалних операција бити повучено од њега због, како се касније та прича на неки начин развијала у једном да кажем, негативном правцу. Главни разлог је за то

био јер сам ја већ раније кренуо у ту неку процедуру управо због тог неког Душановог и понашања и става и тог неког статуса како је он то почео да испољава. Уопште ја сам хтео да на неки начин и Јединицу и себе значи извучем из те неке приче. Душанови одговори су били на то, ма не знам, као «ова мала цукела купила камион, не зна да вози, надувао се, напио се, направио срање, они то одмах хоће мени да пакују» и тако даље. Ја нисам улазио у причу, али у то време та прича је стварно била онако провидна и по мени немогућа, мада мени то и данас звучи да је не знам, мали онај Багзи онако како сам га ја гледао, покушао камионом да пресретне колону Премијера Ћинђића, те не знам, да су неки чекали са зољама, бомбама, око ауто пута, значи та ми је прича тотално нелогична и небулозна и из војног аспекта оно што се каже, а и из неког другог логичног аспекта, поготово што ту су како да кажем, уплетени опет припадници Јединице за специјалне операције.

Председник већа: Можете ли да нам детаљније дате образложење Ваше тврдње са војног аспекта да је било немогуће извршити атентат код хале «Лимес» на начин како је то описано оптужницом?

Окр. Милорад Улемек: Па, ако би сад то образлагао онако класично са војног аспекта, прво, под број један, ауто пут Газела, значи сви добро знамо какав је да кажем густ саобраћај на ауто путу Газела. Ја просто не верујем да, не знам, да ли у овој земљи постоје такви ликови који би покушали да изведу један такав масакр на ауто путу Газела, где је неминовно да је тако нешто било урађено, значи ја не знам ту шта би се, каква би се све ту гунгула направила, значи као, да кажем, то неко одбрано место за такав начин атентата како је то описано, нећу да улазим како се дошло до тога, значи то Ви као суд утврдите. Значи то је по мени та прва тачка гледишта невероватна и немогућа. Друга тачка гледишта са тог војног аспекта је та да је ту колико сам ја успео да прочитам из оптужнице и из, не знам, тих неких фамозних изјава, наводно било планирано да се возило Премијера гађа зољама. Значи ја можда то не знам, овде у судници неком изгледа онако филмски могуће, али ја са војне стране значи, као човек који је дуго година провео по тим војним специјалним јединицама, значи мени је то апсолутно немогуће, да Ви једним ракетним бацачем – зоља, гађате једно такво возило као што је «БМВ» значи које се сигурно креће брзином не знам, том и том, и то сада ја не знам како је то било описано са које су стране они били, где су били, значи не могу да улазим у то, мени је једноставно само то упало у очи. Значи то је са друге тачке гледишта. И следећа, да кажем, тачка гледишта, је та, да је то само, како да кажем, место у сред града, изабрано за тако једну, за такав један масакр и такав један атентат невероватно, јер ми сви добро знамо да та зоља кад се испали, значи она прави енормну буку. Значи то је једно експлозивно средство које, значи,

прави енормну буку. Значи, ја не знам тај неки, како да кажем, начин извлачења или не знам тај који је то замислио да каже да је то испланирано на том и том месту, не знам како није могао да сагледа све те аспекте једне такве акције. Није само ту проблем извршити такву, ајде да сад назовем акцију, него ту има проблем оно што ми војнички гледамо, који смо учествовали у тим ратним операцијама, значи прво долазак, па не знам, само дејство и одлазак. Значи то је по мени било не знам. Значи то је са те војне тачке гледишта, ја не могу да разумем да је неко склопио ту такву причу, да не знам, колико је тамо наведено 5, 6 људи, не знам да са једним камионом зауставе возило, па онда не знам, ови да гађају зољама, па то ми стварно не иде ми у главу. С обзиром да сам много у животу имао тих неких борбених акција по ратишту, да сам руководио многим акцијама по ратишту, значи мени ово изгледа тотално онако дебилтантска прича, небулозна да кажем.

Председник већа: Реците нам у вези инцидента код хале «Лимес» поред тога што сте сада у Вашем одговору објаснили шта сте разговарали са пок. Душаном Спасојевићем, да ли сте имали било какав контакт са припадницима МУП-а Републике Србије, а везано за тај догађај?

Окр. Милорад Улемек: Не. Нисам имао. Мислим да нисам имао никакав контакт. Могуће да сам коментарисао нешто са официрима из Јединице за специјалне операције када смо се видели при тим неким договарањима, чисто оно што се каже коментар из штампе, шта би, како би, да ли може, да ли не може и да ли је то све тако било. Значи у том смислу могуће да сам кроз ту неку нормалну причу комуницирао као што вероватно су многи то коментарисали свако на свој начин. Али ако мислите из овог дела МУП-а ван Јединице нисам ни са ким имао никакав контакт.

Председник већа: Да ли сте Ви имали сазнање о томе како функционише обезбеђење пок. Премијера др. Зорана Ђинђића?

Окр. Милорад Улемек: Па знате опет морам на неки начин да будем опширнији, мада не желим да се стекне утисак да ја сад ту ширим причу. С обзиром да, конкретно, како функционише само обезбеђење, значи срж обезбеђења са свим оним пратећим елементима, осим мојих претпоставки како да кажем, са професионалне стране, што сам ја имао неку замисао како то треба да функционише, нисам имао конкретних сазнања, с тим што морам да напоменем да с обзиром да сам пријатељ 22, 23 године са браћом Веруовић, значи са Миладином и са Миланом, да се знамо оно од малих ногу, значи навео бих пар неких само наших прича које су се десиле од јесени 2001. године па не знам ту негде до

можда пролећа, лета или чак до јесени 2002. године, где су они пар пута мене како да кажем, и млађи и старији су ме питали да ли могу нешто да им помогнем везано за то обезбеђење и то у смислу да, онако су се баш на неки начин не жалили, али ајде можемо то тако да формулишемо, да једноставно они ту не могу да раде свој посао како би требали да раде зато што их како су рекли гуше одозго. Ја сам питао како, шта и због чега? Па углавном се то образлагање водило на то да једноставно неки појединци у МУП-у нису могли да се помире са тим да су они момци који су, ајде да кажем, дошли са улице, мислим, не мислим са улице буквално, него који нису израсли из тих структура МУП-а, значи тим неким одређеним структурама је на неки начин било криво што је Премијер уз себе имао такве људе, а они рецимо, ти који су сматрали да буду уз Премијера нису могли да се нађу ту уз самог Премијера. То образлажем тиме зато што дуго сам година био, добро не дуго, али да кажем, један део година сам био у служби и познато ми је то, како да кажем, та нека професионална сујета између тих људи који раде по тим Управама за обезбеђење јер је увек било ту оно што се каже, што си ближе ватри то се боље огрејеш, тако да верујем да су се ту сви на неки начин гурали и трудили да баш они буду уз не знам, Премијера, министра полиције, значи око тих неких функција које су биле, како да кажем, најзначајније у држави. Тако да сам ја то схватио из њихове приче да они имају ту врсту проблема. Ја сам чак једном сећам се да је то било у стану пок. Премијера на Студентском тргу, онако њему и провукао ту причу с обзиром да сам баш био добар друг са овим момцима. Значи знамо се дуго година, на шта ми је пок. Премијер и рекао, «Ма јој немој сад и ти са тим да ме гушиш, да ме давиш, оволика ми је глава. Знаш већ су ми то напоменули, али шта ја могу, не одлучујем ја директно о томе, него то сад ови из МУП-а». Тако да се ја ту једноставно нисам хтео, сад ја баш да наваљујем, ту да се гурам. Значи то је та једна прича коју ја знам конкретно о том обезбеђењу Премијера, а конкретних сазнања како је баш то функционисало оно што се каже, ко је до левог, ко је до десног, немам, мада то није нека тајна. То на неки начин свуда функционише оно што се каже по истом том неком калупу.

Председник већа: Реците нам да ли сте познавали окр. Сретка Калинића?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Председник већа: Да ли сте икада чули за име Сретко Калинић звани «Бели» и «Мићко»?

Окр. Милорад Улемек: Само кад је ова потерница изашла. Тада сам први пут чуо за име Сретка Калинића.

Председник већа: Реците нам да ли сте познавали окр. Милана Јуришића званог «Јуре»?

Окр. Милорад Улемек: Да. Познавао сам га.

Председник већа: Где сте га упознали и да ли сте били у било каквим односима са њим?

Окр. Милорад Улемек: Па Милана Јуришића, ја сам већ рекао, да кажем, нисам га упознао али први пут сам, како да кажем, чуо за малог «Јуру» тако је мени био представљен, из тог једног периода, не знам, 1997., 1998. године, када је моја супруга тада још живела у Земуну, у тој кући где је неко покушао да јој обије аутомобил који је био испред те куће. И онда је она позвала мене и рекла ми је шта је неко покушао да уради са тим аутомобилом, и ја сам се онако распитивао значи ко је могао да буде, да ли сумња на неког, тако даље и тако даље. Она ми је рекла не сумњам на никог, али каже има овде један мали клинац у комшилуку, мислећи да она станује једно две улице од њега, који је овде из овог краја, па он можда зна ко се ту у крају бави са тим пословима, са тим стварима. Онда сам ја њега онако јурио, мислим јурио, не јурио него тражио на неки начин да га нађем, да му кажем, значи да и ако зна није ме брига него да значи каже тим, ако их зна, момцима да тај аутомобил више не дирају, да је то аутомобил од Александре, значи да се чисто та направи нека релација око тих ствари. Мислим да сам га после 2, 3 месеца и срео негде ту у том крају око улице Деспота Ђурђа. Он је био онако мали клинац. Ја сам му онда објаснио све то. Он је рекао «Нема проблема. Ја не знам ко је. Ја ћу, не знам, то видети, вамо, тамо». Значи прво то упознавање се тада десило. Следећа нека прича се десила када сам ја већ почео да долазим у ту Шилерову. Виђао сам и њега, значи да он ту, оно што се каже, на неки начин ординира, тако да је до тог неког, ајде да кажем, мало дубљег познанства, мада то није било неко дубоко познанство, с обзиром да су они за мене били, оно што се каже, клинци и обраћали су ми се на «Добар дан». Значи тај један период могу да кажем да сам га виђао чешће и да сам са њим, не знам, причао, разговарао и тако даље.

Председник већа: У каквим је он односима био са пок. Душаном Спасојевићем?

Окр. Милорад Улемек: Па оно што сам ја видео да се дешава у том миљеу, кафић, Шилерова, испред Шилерове, мали фудбал, сви су они били, како да кажем, у том неком пријатељском, да кажем, ортачком односу, како се то каже, оно ортаци смо, јел? Значи сасвим једна

нормална комуникација, нормална прича, друже се, заједно су, не знам, виђам их заједно, не виђам их заједно. Значи ту су се они сви на неки начин мотали око те Шилерове. Сад конкретне односе какве је он имао са Душаном Спасојевићем то стварно не знам.

Председник већа: Да ли имате сазнања да ли је окр. Милан Јуришић учествовао у извршењу атентата на пок. Премијера др. Зорана Ђинђића?

Окр. Милорад Улемек: Не. Немам сазнања.

Председник већа: Реците нам, када сте упознали окр. Душана Крсмановића?

Окр. Милорад Улемек: Па вероватно исто у том периоду мог доласка у Шилерову. Како да кажем, сви су они ту момци на неки начин долазили у тај кафић који је био у склопу те Шилерове. Тада сам и њега упознао. Можда ми је био он овако мало специфичнији јер је овако имао, оно што се каже, тај неки бејби фејс, бејби фацу, па кад сам чуо још да је ожењен, па још да има једно, двоје деце, мени је то онако било симпатично. Тако мали и тако не знам, оно као дечак, а већ ожењен и има децу. Тако да сам оно не знам, са њим можда ето тако мало био приснији кад се поздрављамо. Он ми је стварно момак био симпатичан због те неке приче.

Председник већа: У каквим је он, окр. Душан Крсмановић био релацијама са пок. Душаном Спасојевићем?

Окр. Милорад Улемек: Па оно што сам ја могао да видим исто као и ови сви момци. Значи једна коректна атмосфера, оно што се каже, опуштена. Значи ту се седи, прича се о свему и свачему. Значи ништа не знам сад да сам видео да је он нешто имао већи зазор или да је нешто ближи од осталих. Значи као та цела групација, екипа, како да кажем, сви су били у тим неким нормалним, коректним односима.

Председник већа: Да ли имате било каквих сазнања да је окр. Душан Крсмановић учествовао у извршењу било ког кривичног дела?

Окр. Милорад Улемек: Не. Немам никаквих сазнања. Поготово што сам њега гледао као једно клинче, онако, са том фацом, значи заиста ми није било ни на крај памети да он не знам, учествује у тим неким кривичним делима, криминалним делима да кажем.

Председник већа: Да ли имате сазнања да ли је он учествовао у извршењу атентата на пок. Премијера др. Зорана Ђинђића?

Окр. Милорад Улемек: Не. Немам таквих сазнања.

Председник већа: Реците нам да ли сте чули и да ли уопште познајете окр. Бранислава Безаревића?

Окр. Милорад Улемек: Бранислава Безаревића не познајем.

Председник већа: Реците нам да ли сте било када упознали сведока сарадника Миладина Сувајџића, званог «Ђука», «Ђура»?

Окр. Милорад Улемек: Да. Јесам. Упознао сам га. Ви се сећате да сам ја, у ствари тада га нисам упознао, него сам га први пут видео, да сам рекао да сам у септембру месецу био у оном стану код Сава центра, кад сам био дошао из Грчке и да је један момак дошао у међувремену да узме неке ствари из тог стана. Значи тај момак, то сам касније сазнао, то је био Ђука, како су њега звали. Касније сам га виђао пар пута код, исто код Душана Спасојевића ту да се нешто мува. Међутим, конкретно, знате како, ја сам увек питао, не знам, видим неку нову фацу, поготово сам сад питао за Ђуру зато што сам га препознао да је он баш био у том стану, па чисто сам му рекао, «Е овај је био у оном стану да ли се сећаш?». Он ми је рекао «Ма то је Ђука, неки мој потрчко. Он ми јури не знам». Они су то увек говорили, «Он то нешто мени вамо, тамо, тамо, вамо». То му је увек била завршна реч. Значи тада сам га виђао и видео сам га углавном око те Шилерове, и видео сам га једном у стану у коме је боравио мој покојни отац. То је био један стан исто код Фонтане, јер мој покојни отац, пошто је био тешко болестан није хтео више да буде у дому, није хтео да дође код мене кући где смо га звали, него је, пошто је био непокретан, он је рекао, не знам, кад човек не може сам да иде у ВЦ, онда више не треба да живи. Значи нешто у том смислу и није углавном хтео да га ми укућани гледамо таквог нити да га у том дому обилазе, јер како је рекао, тамо није та нека адекватна брига. Онда сам ја док сам био још у Грчкој, значи замолио Душана, пошто сам знао да он увек има пар тих неких станова, значи замолио сам га да, ако може, да одвоји тај један стан, значи где бих ја сместио мог оца у тај стан. Он је рекао, тај неки стан да постоји ту код Фонтане и мој отац је ту пребачен. Ту је боравио не знам, можда неких 8 до 10 месеци, док се није десила ова «Сабља» па је после избачен на улицу. Једном сам приликом ту видео чини ми се баш непосредно пред сам тај атентат или тај фебруар када сам био у посети код оца, у тај стан је дошао Ђука, Мутави, како га сада зову. Да ли је требало да плати, не знам, кирију, чланарину, закуп тога стана.

Значи то су била једина нека конкретна ближа виђања моја са овим Ђуром, Ђуком.

Председник већа: Можете ли да нам кажете у каквим је релацијама био сведок сарадник Миладин Сувајџић са пок. Душаном Спасојевићем?

Окр. Милорад Улемек: Па ја да Вам кажем, не знам у каквим је он релацијама био зато што право да Вам кажем, њега сам ретко и виђао. Значи ови момци не знам који су ту били из Земуна и ту око Земуна, њих сам чешће виђао код Душана, а овог Ђуру, Ђуку, њега сам баш оно, можда сам га видео, не знам пет пута све укупно. Не могу да Вам дам неке конкретне податке у каквим су они били, о тим неким конкретним њиховим односима из оног што сам ја видео и закључио.

Председник већа: Сада сте у Вашој одбрани изнели да је то била екипа, кажете са пок. Душаном Спасојевићем. Да ли можете да нам опишете конкретније, начин комуникације између пок. Душана Спасојевића и ових његових пријатеља из екипе, како их Ви називате? Да ли је то био један однос подређености, потчињености, да ли су слушали наредбе пок. Душана Спасојевића, да ли се он тако понашао? Да нам то мало пластичније, животноје објасните пред судом, јер овако је све то мало више сувопарно и мање више са кратким подацима, што Ви износите у одбрани, али нас интересује управо тај однос. Како се он то понаша, како Ви то оцењујете?

Окр. Милорад Улемек: Па видите овако. Ја кад сам рекао ова екипа, знате сад како. Кад видите, не знам, 6, 7 људи да стално ту долазе, одлазе, значи да се друже, како бих рекао већ. Ја то назовем екипа. Сад не могу да их назовем клапа или не знам шта. У том неком жаргону екипа. Значи у том смислу сам мислио да су екипа. Значи пријатељи, групација, група, екипа. Што се тиче понашања Душана Спасојевића према њима, значи ја лично нисам приметио да он се нешто, не знам, дере на њих, да неког псује, да шаље неког овде, или да шаље неког онде, неким тоном који би упадао у очи и да сад то испада, не знам, он је ту највећи шеф па сад су они сви њему подређени. Јесам, ја сам схватао да је Душан Спасојевић ту њима на неки начин тај неки, да кажем, лидер целе те екипе, јер видим да су сви стално ту долазили, али нисам то схватао да су они, не знам, нека та група, екипа у неком војном смислу, да се издају нека наређења, где сад он наређује, не знам, ти радиш то, ти радиш то, ти радиш то, ти заврши ово, значи то пред мојим очима се никада није дешавало. Значи њихове релације су биле коректне, пријатељске, значи комуникација је била та нека нормална. Било је ту доста тих неких пошалица, зезања, па не знам, овај се надурио, овај се не

надури, значи у том неком смислу. Али ја никада нисам видео да Душан Спасојевић било коме од њих издаје било какво конкретно наређење. Значи да му каже, не знам, «Слушај ти сад мали Душане, ти ћеш сада да ми урадиш, не знам, то, то, то и то, јел си разумео? Јесам. Ајде.». Значи ја такве ствари у Шилеровој и у том кафићу за време мог боравка, кад сам ја боравио међу тим момцима нисам видео, нити сам приметио да је то једна таква атмосфера.

Председник већа: А како Ви то видите, чиме су се они бавили, када на тај начин описујете њих? Мање, више кроз неку забаву, виде се у кафићима, седе, породични људи. Чиме се они баве, шта је извор њихових прихода, шта им то омогућава да се они на тај начин понашају, друже, имају те неке релације, те природе?

Окр. Милорад Улемек: Па знате шта. Ја сам знао да Душан Спасојевић значи има новца. Значи да поседује тај цео комплекс тог центра, знам шта смо радили, знам од прилике каква је провизија ту узета. Значи знам да је момак баратао са парама. Али чиме су се конкретно бавили ови момци ја то не могу да кажем, због тога што сте ви по граду Београду, ви то имате и дан данас. Значи имате на десетине, на стотине таквих момака, који дођу, седе, да кажем, блеје по тим кафићима, друже се, јер ја колико видим, нико од њих није не зна, старији од 22, 23, 24 године. Значи ја не знам да ли су се они конкретно бавили са неким пословима, привредним, овим или оним. Али ја сам рачунао да њих ту држи Душан на неки начин, да им можда даје тај неки новац, јер ја право да Вам кажем нисам ни видео да они сад нешто имају тог новца у изобиљу. Ја сам Вам рекао значи нисам приметио ни једна скупа, бесна кола па да кажете види га овај клинац, има, не знам толико и толико година, а вози нека бесна кола, типа, ранга, не знам «Мерцедес», «БМВ» и тако даље, неке ципове. То су углавном били мала ова кола, не знам, типа «Пунто», «Уно», «Рено клио» и тако даље. Значи нешто сасвим нормално и примерено што у крајњем случају како се то каже у жаргону тих данашњих младих по улици, не знам, направиш комбинацију, две, па можеш себи да приуштиш такав аутомобил, или такав начин живота. То је неки мој закључак.

Председник већа: Реците нам која возила је имао пок. Душан Спасојевић у пратњи његовог обезбеђења? Да ли их је он лично купио? Да ли су била блиндирана?

Окр. Милорад Улемек: Душан Спасојевић у својој пратњи, значи од те неке 2002. године, оно што је мени упало у очи, имао је углавном возила «Ауди А8». У почетку је то било не знам, једно возило, па после два, па три, па на крају четири, баш онда када је кренуло то

неко његово понашање, са те тачке силе и сиљења по граду. Душан Спасојевић је лично у почетку возио једног «Пежоа» који је био блиндиран. Мислим да је то био 405 или 605, да би у једном периоду, ја мислим да је то била половина 2002. године, кад сам ја дошао једном из Грчке у Београд, ми се похвалио да је купио једног пуха «Мерцедеса» блиндираног. Значи то су углавном била возила, значи тај пух, тај «Пежо» и пар тих «Аудија» 8, са којима је Душан располагао, и у којима се возио он и његова пратња и тако даље.

Председник већа: Да ли су припадници ЈСО-а који су обезбеђивали пок. Душана Спасојевића, имали службена возила или су користили та његова приватна возила за његово обезбеђивање?

Окр. Милорад Улемек: Па не. Припадници, онај део припадника Јединице који је био код њега је како да кажем, се возио у тим његовим возилима, зато што ми у Јединици нисмо имали ту категорију возила, «Ауди А8» и тако даље. Имали смо обична возила, нити је наша Јединица била предвиђена за такву врсту једну пратње, тако да кад је Душан набавио та возила и када је купио та возила, ти припадници су се возили у тим возилима, с тим што мислим да је овај Душанов део обезбеђења, значи да кажем тог објекта и ова још друга екипа његовог цивилног обезбеђења, они су углавном били возачи, а ови момци из Јединице су били само, како да кажем, та пратња, борбена пратња.

Председник већа: Сада из ове перспективе када посматрате целу ствар, везано конкретно за обезбеђивање пок. Душана Спасојевића, од чега се он то обезбеђивао? Која је то претила опасност њему, конкретно од кога и зашто?

Окр. Милорад Улемек: Па знате шта. Ја мислим у почетку када је то све додељено, оно кад је то почело те јесени, септембра, октобра, 2001. године, знате како, ту су била прво додељена два припадника и мени је то онако мало у том почетку личило на не знам, ето можда је изашао из затвора, био је прозиван да је извршио ту отмицу господина Мишковића, можда се евентуално плашио, не знам, те неке освете са те стране и тако даље. Међутим, касније, када је то већ зашло у ту 2000. годину, посебно од пролећа 2000. године, знате како, мени је то онда више личило на неко помодарство. У реду је да ви имате једну, двојицу, припадника обезбеђења, па оно што се каже, чисто, не знам, нисам цвећка, нисам ово, па ајде чисто оно што се каже да припазе на мене, али касније у том једном периоду, то је било оно класично, како да кажем, помодарство, то неко иживљавање, како да кажем, статусни тај симбол, с тим што сам ја имао једну информацију да сад не знам које године, да ли је то 1997., 1998. година, не знам тачно, да је на Душана баш пуцано

испред тог тржног центра, да је он ваљда то једва преживео, не знам тачно кад је била та прича. Вероватно је он вукао те неке своје страхове, пошто сви знамо каква су се све убиства дешавала у задњих 10 година по београдским улицама. Вероватно је он вукао тај неки страх, чисто оно опрезности ради, али ја мислим да је ту била помешана једна жеља заштите над сопственим животом и тог неког помодарства које је на крају то се мерило по граду, не знам, ко има веће обезбеђење тај има неки већи статус.

Председник већа: Помињали сте сведока сарадника Зорана Вукојевића. Реците нам када сте њега упознали, у којим односима је он био са пок. Душаном Спасојевићем, да ли је он вршио кривична дела и да ли има било каквог учешћа у припремању атентата на пок. Премијера др. Зорана Ђинђића?

Окр. Милорад Улемек: Па што се тиче овог првог дела Вашег питања, значи када сам га упознао, то је вероватно тај период 2001. године јер се сећам да кад год сам долазио у Шилерову улицу, он је био тај који ме је најављивао, значи да могу да уђем или не знам, да седим у кафићу и тако даље. Значи он је био тај момак и нормално ја сам питао Душана, занимало ме је онако чисто информационо ко је овај, ко је овај. Он ми је онда рекао да је то неки његов пријатељ, са којим је ваљда кум, да је он био полицајац, па је избачен, па није избачен. Углавном да се он ту сада брине о његовој породици и о целом том објекту Шилерова улица. Касније како сам ја долазио у Шилерову, тако сам се и упознао са момком. Сазнао сам, не знам, да је радио чини ми се у ОУП-у Земун, значи да је радио у полицији. Да је завршио ту полицијску школу. Да је нешто био, да ли избачен, да ли да је он дао отказ, сад не могу тачно да прецизирам. Међутим, у овом једном периоду када се повећало, значи када је Душану додељено, значи после овог протеста Јединице, значи још момака из Јединице за специјалне операције, па за то време док ја нисам био у земљи он је често пута долазио, како да кажем, у конфликте са овим момцима из Јединице за специјалне операције, и то због тога јер сам ја схватио да је он схватио да је он главни шеф обезбеђења за Душана Спасојевића. Међутим, ту су јасно биле расчлањене ствари да део Јединице значи припада МУП-у, зна се како је дошло, зна се коме подноси како да кажем, те неке извештаје, коме одговара и тако даље, а он је био шеф обезбеђења тог објекта и ове друге групе момака, тих возача и свега тога. Међутим, он је стално ту долази у сукоб са овим момцима и ја се сећам баш да сам пар пута напоменуо Душану Спасојевићу, значи да му скрене пажњу да он расчлани то. Да су ови овде због тога, а да он држи овај његов, свој део. Знаш баш да га је Душан био ословљавао, не знам, «Еј домар, дођи вамо, дођи вамо», где смо се ми смејали. Ја сам ту у једном моменту видео да је он, да ли

схватио, да ли је момак утриповоао да сам ја ту њему нешто наместио у тој причи и ту су неки наши односи, како да кажем, буквално оно захладнели, јер сам видео рецимо, да пошто он стално најављује кад се улази у кућу, да ми је пар пута рекао, не знам, онако, «Чекај ту» или «Не можеш одмах да уђеш», што се раније није дешавало. Међутим, ја нисам искомплексиран човек и то сам прихватао тако за готово, да би у први неки већи сукоб ушао са њим управо када је између мене и Душана Спасојевића да кажем избила та нека не свађа, али тај неки први вербални сукоб, у септембру месецу 2002. године, када је он тражио од ових момака да изађу, не знам сад где је то тачно било, са аутоматским пушкама из возила, где сам ја после, касније, сазнао из извештаја ових момака и од начелника тог обезбеђења, да је целој тој причи заправо кумовао овај Зоран Вукојевић, где сам ја опет ту преко Душана значи на том састанку који је био одржан у Шилеровој улици, где смо ми скупили сва та обезбеђења ушао у један вербални сукоб са њим, јер једноставно дечко је био или толико сујетан, искомплексиран, не знам, да не изгуби своју позицију уз Душана, мада њему нико није ни нарушавао ту његову позицију. Ушао је у те неке приче да би дефинитивно мој сукоб прерастао баш у једну свађу где сам га ја онако откачио и жестоко искритиковао када ме је Душан Спасојевић замолио ако ја могу да не знам, утичем на неког из МУП-а да се он пребаци, пошто је он тада ваљда поново био запослен, па је био распоређен на радно место у ОУП Гроцка, па му је ваљда било далеко да иде на посао, или не знам шта му није одговарало, па је Душан Спасојевић замолио мене између осталог да га пребацим из Гроцке у ОУП Земун. Онда сам му ја рекао пред њим да што се мене тиче такви људи не би требали ни да се запошљавају у полицији, да што се тога тиче, ја немам намеру и да имам такве везе, а нисам знао како и на који начин да то урадим, значи и да имам везе не бих то урадио. Значи ту је дошло до једног баш онако тог неког мог сукоба са Зораном Вукојевићем, што вероватно сада и даје ове резултате да он баш мене тендециозно убацује у своју изјаву како је, не знам, био сведок овде, како је био сведок овде, и како он зна да сам ја урадио ово, или оно. Мислим, што? А добро, доћи ћемо исто и до тога. Ја се надам да ћете Ви мени дозволити суочавање са заштићеним сведоцима. Адвокати су ми рекли да имам законско право на то, па ћемо тада многе те ствари разјаснити. Што се тиче овог другог дела Вашег питања, да ли имам сазнања да је он вршио нека криминална дела, немам, због тога јер сам га ја једноставно гледао онако како ми га је Душан представио. Значи «То је тај домар, мој кум, који се брине о мојој породици, о мојој безбедности». Значи то су та нека моја сазнања и тај неки, да кажем, вербални конфликт са Зораном Вукојевићем, ето о коме сам овде и покушао да Вам објасним, можда његове разлоге и његове намере да из те неке своје сујете, комплекса, прича све ово што прича, али добро, доћи ћемо и до тих детаља.

Председник већа: Пошто не би наставили даље са саслушањем Вашим, да не би дошло до Вашег исцрпљивања и да не би онемогућили практично наставак Вашег саслушања, ја бих прекинуо главни претрес са наставком за сутра. Видим јавља се бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић за реч. Изволите.

Адв. Биљана Кајганић: Ја нисам желела да прекидам испитивање окривљеног, иако сам имала примедбу једну, па ћу то да...

Председник већа: Саслушање колегинице. Није испитивање.

Адв. Биљана Кајганић: Окривљени се испитује је ли тако?

Председник већа: Не.

Адв. Биљана Кајганић: У реду је. Овог пута сте у праву. Могуће.

Председник већа: Могуће? Није могуће, него сигурно.

Адв. Биљана Кајганић: У реду је. Мислим није то суштински проблем.

Председник већа: Суштински јесте у називу законском.

Адв. Биљана Кајганић: Суштински проблем је у овоме што ћу сада да Вам кажем. Ја изражавам приговор и примедбу на нека сугестивна питања која сте поставили, а посебно у оном тренутку када сте поставили питање да ли је окривљеном познато да се Дејан Миленковић бави вршењем кривичних дела. Обзиром да у списима постоји извештај из казнене евиденције по којем он је неосуђиван, и тај извештај Ви имате, то питање је недозвољено и сугестивно и због тога приговарам у том делу. Ако немате случајно овај извештај из казнене евиденције ја могу да га фотокопирам и да Вам га дам.

Председник већа: Не колегинице. Нисте у праву јер ја нисам поставио такву врсту питања, него сам рекао, да ли има сазнања да ли је, а не да је. То морате врло пажљиво да пратите, а окривљени је ту па може да каже да постоји евентуално сугестивно питање а и његови браниоци. Ево сад двојица. Где је Марко, је отишао јел?

Адв. Биљана Кајганић: Зато је проблем што ми немамо истовремено транскрипт и овде да ми можемо да пратимо. Зато ја стално инсистирам на томе што Ви нас упорно одбијате да ми једноставно овде

будемо у могућности да пратимо све што улази, а не да се присећамо и да се сада нагађамо да ли је речено или није речено. Да ли је оно са «да» или «да ли је?». У томе је проблем овог саслушања на овај начин.

Председник већа: Чули смо тај приговор процесне природе на прошлом главном претресу, на завршетку, а одлучиће веће о том процесном приговору, с тим што надам се да сте обавештени да можете аудио снимак целокупног тока главног претреса, који представља једну целину у процесном значењу тог појма да преслушате у Посебном одељењу Окружног суда у Београду, и да ставите конкретне приговоре везане за транскрипт који сте добили. О томе ће такође одлучити веће, ван законског рока, након извршене провере, а о том процесном приговору биће одлучено од стране већа и неће бити касно, него сам то оставио након саслушања првоокривљеног Милорада Улемека.

Адв. Биљана Кајганић: Ја сам добила овај Ваш одговор...

Председник већа: Колегинице сачекајте да ја завршим...

Адв. Биљана Кајганић: Ја сам мислила да сте завршили.

Председник већа: Па нисам, ја размишљам док говорим. Не говорим ја механички. Према томе, о том процесном приговору ће бити одлучено као и о свим приговорима који су постојали до сада током овог главног претреса. Имате ли још нешто да додате? Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Ако је завршено, да човек не стоји овде.

Председник већа: Па нека стоји, нека саслуша приговоре колега. Зашто?

Адв. Момчило Булатовић: Није то приговор његовог браниоца. Судија, ако сте завршили...

Председник већа: Па није, али он треба да се изјасни о томе.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ако сте завршили, молим Вас, ако сте завршили радњу испитивања, саслушања...

Председник већа: Опет Ви испитивања.

Адв. Момчило Булатовић: Саслушања, па повукла ме колегиница мало па немојте ми замерити. Саслушање окривљеног

Улемека, ако сте ту радњу завршили и донели решење да прекинете и да наставите сутра, онда ове приговоре решавајте са оним ко је ставио те приговоре. Колегиница Кајганић има своје приговоре, не мора да трпи мој клијент стајањем овде.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес.

Наставак главног претреса биће као што је и заказано 13. јула 2004. године са почетком у 10,00 часова,

- што је присутнима саопштено, наставком саслушања првоокривљеног Милорада Улемека.

Записничар

Председник већа-судија